DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 II LEGISLATURA Any 1990 Número 99

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 24 d'octubre del 1990, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

*I.- **INTERPEL.LACIÓ** R.G.E. núm. 2299/90, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política pesquera en aigües interiors.*

*II.- **PROPOSICIÓ NO DE LLEI** R.G.E. núm. 2301/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a realització de diagnòstic pre-natal a l'Hospital Joan March.*

*III.- **ESMENA A LA TOTALITAT** R.G.E. núm. 2331/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES al Projecte de Llei R.G.E. núm. 1903/90, d'Ordenació Sanitària i de creació del Servei de Salut de Balears.*

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, bones tardes.

Començam la Sessió Plenària a la qual se'ls ha convocat, segons l'Ordre del Dia que els han repartit oportunament.

I.- INTERPEL.LACIÓ R.G.E. NÚM. 2299/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A POLÍTICA PESQUERA EN AIGÜ ES INTERIORS.

EL SR PRESIDENT:

El primer punt conté la Interpel.lació registrada amb el núm. 2299/90, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política pesquera en aigües interiors.

Per defensar aquesta interpel.lació i per part del Grup SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Miquel Oliver.

EL SR OLIVER I MASSUTÍ:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Sr Conseller.

Fa un cert temps vàrem fer una interpel.lació sobre pesca en general. Atesa la importància de les aigües costaneres a les nostres illes, hem cregut que era necessari tractar aquest tema. Ens preocupa la nostra franja costanera, entre altres raons, perquè en el cas concret de les Illes Balears és una franja on treballen exclusivament els nostres pescadors, les nostres embarcacions i el producte que hom treu d'aquesta feina té com a destinació quasi exclusiva el nostre mercat.

Una part d'aquesta franja, la que correspon a les aigües interiors, a efectes de pesca és responsabilitat de la nostra Comunitat i una altra part, la que correspon a la franja de 50 metres de profunditat i més enllà fins a les 12 milles és responsabilitat de l'Administració Central. El que es faci o promogui dins aquesta franja, fins als 50 metres de profunditat, demostra l'eficàcia o ineficàcia quant a l'ordenació i control de la nostra pesca. Aquesta executòria eficaç és la que permetrà argumentar aspiracions i desitjos de cara a una ampliació de transferències en aquest camp de la pesca.

La característica insular i les particularitats de la pesca dins aquesta franja fan que pràcticament el 100% de l'activitat pesquera sigui realitzada pel nostre sector i dirigida al nostre mercat, com ja he dit, circumstàncies que donen base de raonament justificatiu a la possible ampliació de competències en aquest ram. Es per això que ens interessa saber què pensa i com actua en aquest respecte. El nostre present i el nostre futur ens moven a fer-li aquesta interpel. lació.

Crec que tothom està d'acord que la nostra franja costanera dóna senyals d'esgotament, és a dir, que de dia en dia la pesca torna més minsa, almenys així ho manifesten repetidament uns i altres i la interpel.lació va en aquest sentit: Què fa o què pensa fer la Conselleria, el Govern, per intentar solucionar aquest problema.

Vostè sap perfectament que la nostra franja costanera, entesa fins a la isòbata de 50 metres, és molt freqüentada per professionals i esportius illencs i que, a més, pel fet d'incloure les anomenades aigües interiors, inclou en concret i en primer lloc les badies de Palma, Alcúdia, Pollença, Sant Antoni i un llarg etcètera. Les circumstàncies que motiven la disminució en la producció pesquera poden ser diverses: naturals, ja siguin ambientals, com la temperatura, la salinitat, ..., etc., o interaccions entre poblacions de distints éssers marins, en el qual cas ens trobam dins els cicles normals del joc de la naturalesa i, per tant, de difícil - per no dir impossible - incidència per la nostra part.

No podem, en aquest cas, influir sobre el ritme de producció, que és immers dins els naturals vaivens, però poden ser altres les causes: contaminació, pesca abusiva per intensa, pesca no selectiva i, en general, desordenada; en resum, actuació de l'home vers les restes de la natura. En en aquests apartats on és pot actuar per regressar les coses.

Per damunt de tot, vostè no ignora que no es pot permetre l'actuació de l'arrossegament dins la franja que es vol recuperar i protegir, i aquest és el nus gordià de la qüestió. No és, sens dubte, l'única causa responsable de la degradació de la zona que comentam, però sí podem dir que és una de les principals correccions a introduir. La llei prohibeix l'arrossegament dins els 50 metres, ningú no ho ignora, és una cosa que sap tothom i, no obstant això, el problema és cada dia més greu, per penetració i per presència. Cada dia es pesca més prop de la costa i amb més intensitat.

Què pensa fer o fa per afrontar aquesta realitat?Ja sé que pot dir que la instal.lació d'esculls va en aquest sentit, cosa de la qual l'alabam i l'hem alabat en altres ocasions i per la qual sempre tendrà el nostre suport. Es un bon pas, però no és suficient; cal complir el que s'ha ordenat, regular els arts artesanals, controlar i vigilar els aficionats i d'aquestes accions tots en sortiríem beneficiats: els professionals en la quantitat i la qualitat del producte i els afeccionats en la major diversió pel fet de tenir més possibilitats.

Fora d'aquesta franja costanera, aquí, en concret a les nostres illes tenim un conjunt d'embarcacions que treballen en l'arrossegament en aigües de les que es denominen telocontinentals, més enllà dels 120 metres de fondària. L'objectiu són uns crustacis de fons denominats globalment gambes. Crec que vostè estarà d'acord que és el tipus d'arrossegament que s'ha de mantenir i recolzar com a tal arrossegament, sempre que no surti de les zones normals de treball, com és lògic.

No obstant això, hi ha un altre arrossegament que es necessari condicionar i limitar, no mitjançant disposicions, que ja existeixen, sinó per exigències del seu compliment. No s'ha de permetre que per intentar una rendibilitat cada dia més difícil en aquest tipus d'embarcacions es perdi qualitat, es forcin els preus i es desestabilitzin les pesqueres

costaneres. Repetirè una vegada més que es pot argumentar que les instal.lacions d'esculls de recuperació i de protecció - més d'aquests darrers - van en aquest sentit, però és necessari anar més enllà.

La badia de Palma, en primer lloc, totes les badies d'administració autonómica i les aigües costaneres fins als repetits 50 metres trigaran temps. No ho podem calcular, però trigaran bastant de temps a sentir-se afectats per la protecció d'esculls i és per això que cal ser un poc més ambiciós. Podrà respondre que el món no es va fer en un dia, però la decisió, acció i pressupost tenen la clau per aconseguir que no siguin vuit o nou anys.

D'una o altra forma, en la forma que sigui, sempre legalment, s'ha de tancar el pas a qui no comprèn la realitat del present i la incidència en el futur. Cal utilitzar els mitjans de vigilància per mar i per terra per corregir amb decisió i duresa la insolidaritat que representa el no compliment de les disposicions. No és fàcil abordar aquest tema, però la responsabilitat del governant ho exigeix i de cap manera no val el "laissez faire", com diuen els francesos, el deixar fer, ja que massa sovint, per no complicar-se la vida, s'utilitza aquest sistema de tancar un poc els ulls. Un bon governant, un Govern conscient s'ha de complicar la vida sempre que sigui necessari per redreçar camins i fer justícia.

Senyor Conseller, l'arrossegament en aigües interiors ha de deixar lliures les badies i la franja costanera fins als 50 metres, sense dilació. Es una situació que no pot continuar. Què en pensa? Quins són els seus plantejaments? Per reservar la franja costanera per als arts artesanals i selectius, és imprescindible completar l'ordenament a fi de donar pas a una regulació amplia i que no presenti llacunes, sempre dolentes. Ja sé que pot dir que l'ordenament és més o menys cobert i que la coordinació amb l'Administració Central és encomiable, ja que permet cobrir al mateix temps les aigües interiors i no interiors de la franja costanera. Es una mesura lògica i realista per aplicar en aquests moments, mentre no sigui possible plantejar l'extensió de les àrees o zones de competència. No obstant això, falta que l'ordenament cobreixi totes les possibilitats d'acció dels nostres artesanals. L'ordenament profund i extens pot impulsar una utilització lògica dels nostres fons, fent-los rendibles i atractius a fi d'aconseguir una millor qualitat en el producte que se'n tregui.

Quina és la situació, en aquest terreny? No crec que sigui necessari assenyalar que perquè una acció sigui positiva cal vigilar amb rigorositat i amb tots els mitjans a l'abast el compliment de les disposicions. Les nostres pesqueres són bones, tenim unes bones pesqueres al voltant de les illes i d'alta potencialitat i capacitat. La seva potencialitat els permet una recuperació ràpida i, en conseqüència, un bon ordenament i una estricta vigilància les mantendria rendables al llarg del temps i de l'espai.

Pensa així, Sr Conseller? Quins són els seus plantejaments? Vostè no ignora que controlar la pesca esportiva és una necessitat real, però, a més, per demanar als professionals ordre i mesura en la seva actuació no es pot tenir una pesca d'entreteniment que no es mantengui dins els seus límits. El control rigorós de la pesca dels afeccionats és ineludible. Pel bé de la pesca costanera i pel manteniment de la possibilitat de diversió pels mateixos esportistes repetiré el que he dit al llarg de la interpel.lació: Igual que la pesca d'arrossegament s'ha de mantenir fora de la franja a recuperar, la pesca esportiva s'ha de mantenir dins els límits que marquen els ormetjos definits com a esportius.

S'han publicat lleis per als esportius i per als professionals, sens dubte, però la pregunta sempre és la mateixa: I el seu compliment? La millora de les embarcacions dedicades a la pesca artesanal a fi d'augmentar la seva eficàcia i, en conseqüència, la seva rendibilitat és una necessitat que no es pot plantejar amb tebiesa. La major part d'aquestes embarcacions no són cobertes per les ajudes previstes per la Comunitat Econòmica Europea, a Brussel.les. Per tant, cal mobilitzar ajudes que complementin les previstes per l'Administració Central.

Entre altres, es podria plantejar la reconversió de les embarcacions d'arrossegament de poca potència que no poden treballar amb comoditat a profunditat legal, orientant-les vers la pesca amb arts selectius. No tenc cap dubte que també estarà d'acord que cal impulsar la millora tècnica i d'habitabilitat d'aquestes embarcacions. El que li demanam és que ens expliqui quins camins segueix o pensa seguir per millorar o adaptar la flota que treballa en aquestes aigües costaneres.

Retornant als esculls, n'han instal.lat de recuperació, Regana i Formentera amb bons resultats i crec que són a punt de procedir a una instal.lació d'esculls de proteccció en una zona de la badia de Palma. Jo li demanaria que pel bé de la recuperació ràpida de la nostra franja costanera donassin prioritat als esculls de protecció i, per altra part, ens agradaria saber quins són els seus projectes de futur en aquest tema.

La contaminació i la brutícia de les nostres aigües costaneres influeix amb més o manco intensitat sobre les poblacions explotades. Aquesta incidència, clar, no afecta només la pesca, també afecta altres aspectes d'aprofitament o d'ús del medi marí. Es necessari, en aquest cas, posar esment en el control dels abocadors d'aigües residuals, les quals caldria passar per depuració en un breu període de temps, ja sigui per aconseguir un reciclatge o uns abocadors amb incidència mínima.

Pot al.legar i argumentar que aquest aspecte, el tractament de les aigües, no és de la seva competència, però no és així. Vostè forma part d'un Govern i té veu, conjuntament amb altres Consellers competents, per promoure les accions necessàries per evitar incidències negatives en el medi marí en general i a la pesca en particular. Queda molt per fer a les nostres illes en aquest camp i ens agradaria saber què pensa i quina és la seva aportació d'acció o de pressió en aquest sentit.

Ens trobam a final d'any, Sr Conseller, i per tant en un moment important per saber quins són els seus projectes i els seus plantejaments, però per damunt tot quines són les possibilitats reals de dur-los a terme. La interpel.lació va

en aquest sentit, li dic això perquè les seves explicacions i els seus arguments quedaran confirmats o desmentits pel que diguin o deixin entendre els propers pressuposts.

Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Govern, té la paraula el Conseller d'Agricultura, Sr Pere Joan Morey.

EL SR CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Sr President. Sres i Srs Diputats.

El problema que sempre tenc quan he de contestar a qualsevol intervenció parlamentària del Sr Miquel Oliver és que resulta difícil estar en desacord amb ell. Tots els temes que ha exposat són realment candents, són temes lògics i raonables, i dins aquesta lògica i raó també hi ha les solucions que ens demana, que exposarem una vegada més a aquesta Cambra amb molt de gust.

M'avançaré a l'explicació que pensava donar, que tal vegada és una mica llarga, per dir quina és la visió del Govern del tema clau que ell ha plantejat, que és el de la pesca d'arrossegament, tot i mirant d'introduir un aspecte que ell no ha esmentat i és d'una importància cabdal per poder analitzar la situació.

Nosaltres podem fer i de fet farem una nova campanya d'esculls artificials, però aquesta vegada ja seran esculls de protecció, no de producció. Diuen: molt bé, vostè diu que farà esculls, però ¿tendrà doblers per fer-los? En la campanya del 91, concretament, destinarem 60 milions de pessetes per a producció d'esculls de protecció. Jo crec que és una quantitat força important, en un exercici, i que realment demostra la preocupació del Govern per aquest tema.

No cal que els recordi l'avantatge dels esculls de protecció sobre els de producció, hi ha un avantatge pràctic i és que amb els doblers que es fa un escull de producció se'n poden fer quasi deu o potser vint de protecció. Pràcticament la nostra idea seria poder actuar plurianualment, perquè aquests esculls de protecció fonamentalment els sembrarem a la badia de Palma. Els estudis i les converses amb les confraries de pescadors per veure on s'han de sembrar aquests esculls ja es troben molt avançats, perquè evidentment no s'han de sembrar formant la frontera dels 50 metres, ja que llavors ja sabrien on són i seria qüestió de passar per dedins, sinó que s'han de sembrar de manera aleatòria, per bé que científicament estudiada.

Tot aquest tema ja s'ha resolt, sabem on els hem de posar i sabem quants n'hem de posar en base als estudis previs que ha fet la Universitat Balear; en aquest respecte crec que tenim una resposta adient a la problemàtica plantejada. Vostè diu que això no basta, que a més de fer aquesta frontera de protecció hem de tenir els mitjans per vigilar que no s'arrossegui. Jo he de reconèixer que els nostres mitjans humans sempre seran insuficients per fer el control que vostè i nosaltres voldríem i aquí entra un tema que vostè no ha tocat, que és el de la vigilància a la mar, en principi competència de les Comandàncies de Marina, i el vell projecte - ara sembla nou, però és un projecte vell - de la creació de la Guàrdia Civil de la mar.

Si les Comandàncies de Marina, que tenen moltes més possibilitats legals que nosaltres per poder actuar, han desballestat la seva barca de vigilància perquè hauria estat perillós usar-la, per la seguretat dels homes que són a la mar, ja m'explicarà vostè com es pot fer aquesta vigilància. En fets puntuals com el que hem tractat de les embarcacions estrangeres, és cert que actua la Marina Espanyola, però també hem de reconèixer que podria actuar amb molta més fermesa. Tenen vaixells molt més ràpids, tenen possibilitats i accessoris molts més forts que els que nosaltres podrem tenir mai.

Quan la Comandància de Marina reconeix en un escrit que jo he llegit a aquesta Cambra que l'arrossegament es produeix a la boca del port de Palma, que començen a arrossegar a la bocana del port de Palma i la mateixa Comandància de Marina diu que no tenen mitjans per impedir-ho, hem de reconèixer que nosaltres també tendrem dificultats pel fet de no tenir el personal ni les lanxes per poder afrontar aquesta problemàtica. Reconec que això és una limitació que tenim nosaltres i que pel que fa a aquest tema l'Administració Central hauria de posar més de la seva part, perquè realment és competència seva.

Vostè planteja la problemàtica de la normativa autonòmica i crec haver entès que li sembla bé la política que seguim de coordinació amb l'Administració Central per tal de publicar simultàniament la normativa d'aigües interiors i la d'aigües exteriors. Simplement, com a recordatori, nosaltres hem publicat normativa sobre pesca d'arrossegament, pesca artesanal (llampuga, jonquillo, llagosta), pesca d'encerclament, pesca esportiva de superfície, pesca esportiva submarina, coral vermell, ordenació marisquera, limitacions de talla i complement de les infraccions. En total, 8 decrets, 9 ordres, 4 resolucions i 2 circulars, és a dir, jo crec - i vostè ho ha dit - que des del punt de vista normatiu el tema és prou cobert, que no ens hem de rompre més el cap perquè tot està reglat. El tema del jonquillo ha estat el darrer que hem fet conjuntament.

Vostè també sap que els pescadors professionals es queixen perquè la seva actuació està massa reglamentada i crec que en part tenen raó. Quan discutíem el tema de la pesca esportiva, em demanaren les normes que regulaven la pesca professional i vaig aportar un tom de tals magnituds que jo crec que dins aquest marc hi ha poques activitats tan reglamentades, mentre que la pesca esportiva sols és reglamenta da per un Decret - polèmic, com vostè sap - per fer el qual nosaltres ens hem basat, cosa que per cert no ha tengut recolzament, en un Decret semblat de l'Administració Central.

Tot els temes que vostè planteja, tant el de normativa com el de l'arrossegament, se centren en la qüestió de si nosaltres tendrem possiblitats de tenir una inspecció correcta. Jo li diré que en certs temes sí i en altres no. Per

exemple, l'actuació de la inspecció en el compliment de la talla mínima de llagosta jo crec que ha provocat un efecte espectacular de recuperació de la llagosta a les pesqueres l'any 90. Al principi va costar molt fer entrar els pescadors en el tema de les talles mínimes, però ara reconeixen que aquesta autolimitació ha produït el que vosté assenyalava sobre les possibilitats de recuperació de la pesquera d'una manera espectacular.

El mateix podríem dir de la talla mínima del moll, del gall i de la morralla, crec que hi ha hagut recuperació dels.. Hem erradicat definitivament el que s'anomenava arteig en la pesca d'arrossegament. En aquest moment, la nostra flota d'arrossegament té la malla reglamentària de 38-40 mil. límetres per tot arreu. Des del Decret de la Pesca Esportiva evidentment hi ha hagut una disminució del volum de vendes de peix pescat per no professionals, hi ha hagut una disminució del nombre de xarxes i palangres usats pels no professionals, hi ha hagut un important augment del nombre de sol.licituds de llicències de pesca esportiva, s'ha erradicat la utilització de gànguils en els llocs on això era habitual, hi ha hagut un control molt més fort del marisqueig furtiu i, per part de la població de les illes, una millora del coneixement de les normes que regeixen aquestes activitats pesqueres.

També li he de dir que a mesura que nosaltres avançam en la repressió dels arts prohibits i de la comercialització no professional del peix, els infractors, lógicament, creen anticossos contra aquesta inspecció i cada vegada ens resulta més difícil poder aixecar actes que puguin concloure en una sanció legalment admesa per un jutge, és a dir, que a mesura que nosaltres avançam s'inventen, parlant clar, nous sistemes per burlar aquesta inspecció. Jo diria que això és indesitjable, però és dins la mecànica de l'acció i de la reacció que es produeix en aquests casos.

La problemàtica que nosaltres ens hem trobat en una sentència que diu que constitucionalment cap autoritat no pot entrar sense permís judicial dins l'habitatge d'un ciutadà i el fet d'haver-se considerat habitatge una barca esportiva ens ha privat de fer una cosa ben normal: que l'inspector botàs dins la barca i inspeccionàs si hi havia xarxes, gànguils o el que fos. De cada vegada ens trobam més limitats. M'agradaria fer-li entenent - jo crec que ho entén - que efectivament ens falten inspectors, que tenim dificultats perquè ens falten inspectors, per bé que li puc assegurar que els pocs que tenim estan ben formats i fan bona feina, i això que aquesta feina de cada dia és més difícil de fer per tot un conjunt de raons: la mateixa reacció de l'infractor, les dificultats legals de poder estendre una acta que tengui validesa ja que les actes que no conclouen en un expedient no duen enlloc. Nosaltres volem que una acta pugui concloure legalment en un expedient sancionador, com és natural, i això, a terra, de cada vegada es fa més difícil.

Quan hem plantejat la possibilitat de fer inspeccions amb mitjans aeris - que un inspector pogués sobrevolar amb una avioneta o un helicòpter les zones d'arrossegament, per exemple -, ens hem trobat amb dificultats molt grosses per estendre una acta perquè la fotografia s'ha de fer en el moment que es produeix la infracció i, a més, que es vegi el rol, que no hi hagi cap dubte, i que l'hora... En fi, cada vegada més difícil. Tota aquesta problemàtica, sincerament, quedaria obviada amb la Guàrdia Civil de la mar, crec que seria una passa importantíssima. Seria fenomenal poder tenir a la mar la mateixa ajuda que ens presta la Guàrdia Civil rural en les inspeccions que feim a terra, quan amb les seves motos arriben als indrets més increïbles de les costes per aixecar una acta.

És completament impossible repassar en deu minuts tota la política pesquera. Li diria que nosaltres estam contents, no vull dir entusiasmats, però sí que estam contents de com s'ha resolt el darrer problema que teníem, el de la comercialització de la pesca. Crec que la solució que s'ha trobat no surt del camí marcat per les darreres decisions de la Comissió de les Comunitats que prepara els treballs previs per a la política pesquera en el Mediterrani Occidental. Crec que la solució de la Federació de Confraries serà bona, encara que ens agradàs més la solució PEBAL. No ha estat possible, però la solució que s'ha trobat és bona.

Quant a les ajudes a la flota que no s'han cobert per ajudes MAPA o ajudes CEE, li puc dir que en els pressuposts de l'any 91 s'ha previst una partida de 30 milions de pessetes per cobrir aquestes ajudes. No sé si el Parlament ho considerarà encertat com li ho consideram nosaltres i ho aprovarà.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Sres Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir?

Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

De la mà del Sr Miquel Oliver, al qual tots tenim un cert respecte, avui arriba aquí un tema que el fet de dur-lo amb mans de seda encara el fa millor. Però és difícil dur-lo amb mans de seda, perquè el camp de la pesca és molt especial, atés que en el camp cultivat i a la mar encara som depredadors, som senzillament depredadors, i la prova és que cada dia tenim manco possibilitats de pesca perquè el que treim de la mar és molt superior al que es regenera.

El Sr Oliver ha explicat coses puntuals, limitacions i motivacions sobre aquest extrem i el Sr Conseller ha esmentat totes les mesures que s'han pres i les reglamentacions, que indiscutiblement totes són bones. No obstant això, la realitat es que de cada dia tenim manco pesca i que els nostres ciutadans cada dia paguen el peix més car.

Jo els he escoltat mentre parlaven, ambdós buscaven solucions, però pel que veig les solucions realistes són difícils. Seria prou interessant muntar una Guàrdia Civil de la mar, naturalment. Seria una nova manera de regular per la

força, però pel que veig no troben altra forma. Tanmateix hi ha una tercera via molt important que ningú no n'ha parlat i jo estic totalment convençut que n'hauríem de parlar seriosament i és la via dels mateixos pescadors.

Ningú que tingués un camp de melons no permetria que vingués un lladre i els hi robàs tranquil.lament, però resulta que els pescadors han de veure com un camp del qual depèn la seva vida i el seu futur es deteriora per mil causes diferents, una de les quals és la gent que no compleix les reglamentacions. Jo pens que els hauríem de fer una crida. No intent posar un estat policial, entre cometes, ni un estat de delators, sinó un estat de defensa del patrimoni del poble i especialment dels pescadors. Crec que ells són els primers que han de col.laborar amb tots nosaltres i especialment amb la Conselleria, tot i creant un ambient prou dur per a ells mateixos, si fos necessari, perquè ningú no sap millor que ells qui fa les infraccions i ningú no té més interès a evitar-les.

Per tant, seria bo que tinguéssim conversacions en aquest nivell per veure quines mesures s'haurien de prendre, perquè per molta policia que es posi mai no n'hi haurà prou, per molts inspectors que posi passarà el que ha dit el Sr Conseller, que tot d'una que es fa una llei els infractors troben una trampa. Aquí no es tracta de fer trampa, aquí es tracta de defensar el futur i això ho ha de fer l'Administració i els mateixos que avui viven i demà viuran de la pesca.

També voldria cridar l'atenció sobre el tema de la contaminació, ja que hi ha quelcom que em sembla que no hem dut prou bé. Hi va haver un temps que es van posar de moda els emissaris submarins, una solució amb la qual tothom va estar d'acord, més endavant van dir que es podien tolerar i avui, gràcies a Déu, els Diputats d'aquest Parlament ja tenim una vertadera il.lusió per crear tota una xarxa que impedeixi que els emissaris submarins duguin totes les porqueries a la mar com si fos un abocador, quan vertaderament és o almanco hauria de ser el privilegi de la nostra societat.

Ho dic perquè l'altra dia vaig llegir que l'alcalde de Maó encara parla dels 34 últims milions per fer l'emissari submarí que duria tota la brutícia mar endins. Jo crec que ja s'hauria de fer una llei per impedir que les nostres porqueries vagin a parar al camp cent per cent ecològic, que és la mar, perquè ningú no sap fins a quin punt deterioren els detergents, de cada día més forts i més abundants. Ningú de nosaltres no permetria que tirassin porqueries dins el nostre menjador i en canvi permetem que les tirin a la mar. Repeteixo que m'agradaria que aquestes mesures que hauríem de prendre es fessin conjuntament amb l'Administració i especialment, per què no?, amb els mateixos pescadors.

Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr President.

Una brevíssima intervenció, fonamentalment per raons de cortesia parlamentària. Assenyalar que la interpel.lació proposada pel Diputat Sr Oliver és especialment oportuna perquè en aquests moments de preparació del debat pressupostari ens permet de fer un debat sobre la dura realitat pressupostària, ja que sempre sòl ser el pragmatisme de les pessetes el que que determina la vertadera vocació política de dur endavant una tasca o de no fer-ho. Aquesta interpel. lació, per tant, és il.lustrativa als efectes de considerar i esmenar, si arriba el cas, el pressupost del Govern.

Jo crec que s'ha dit massa vegades, però que no s'ha posat prou l'accent sobre una qüestió fonamental en la materia que avui debatem i que crec que no solament és una preocupació dels Diputats, sinó de tots els ciutadans, i és que la mar probablement és l'àmbit d'actuació administrativa més danyat per la mala estructuració burocràtica del tratament que té. Jo crec que hauríem de posar l'accent molt especialment en l'àmbit de la reforma administrativa del tractament del tema de la mar i de la coordinació de les Administracions, molt especialment de l'Administració Central amb l'Administració Autonòmica.

Crec que aquest és el re de la qüestió, perquè en aquests moments tenim una dispersió competencial absoluta que dóna lloc a una vertadera incapacitat d'actuació. Totes les Administracions i tots els organismes de totes les Administracions que intervenen en els temes de la mar i de la pesca es queixen de la seva carència de mitjans i per ventura sumant-los tots resultarien suficients, vés a saber, però és evident que falla la seva base, cosa que reconeixen tots, des del Ministre titular del departament del Govern Central fins al Conseller, passant per tots els Diputats i tothom qui viu el món de la pesca. Per això jo crec que la crida ha de ser fonamentalment a una reestructuració de la dispersió i de la confusió competencial que existeix en aquesta matèria.

En aquest sentit, lògicament, jo vull anunciar el suport del nostre Grup a totes aquelles iniciatives dels distints àmbits parlamentaris o administratius que caminin en aquest sentit, cosa que he fet, com a Senador representant d'aquesta Comunitat Autònoma, instant aquests tipus de reformes legislatives i administratives.

Per últim, un petit comentari sobre aquestes lamentacions del Conseller entorn de l'exigència del compliment de la normativa, sobretot pel que fa a la inspecció i control, de les dificultats que això suposa en un Estat de Dret on existeix la presumpció d'innocència i una sèrie de drets que cal respectar escrupolosament. La contesta a aquest estat de coses no són les lamentacions, sinó un escrupolós respecte d'aquests drets, ja que prou ens ha costat lluitar per ells, és a dir, respondre fonamentalment amb l'eficàcia, respondre fonamentalment amb una acció legal decidida i no emparar-se o conformar-se amb una lamentació, dient que no es poden fer les coses perquè els ciutadans tenen drets. Els tenen i els continuarem defensant escrupolosament. La res-

posta, evidentment, ha de ser l'eficàcia.

Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Ningú no dubta de la necessitat de cercar fórmules per garantir la protecció de la franja costanera.Tots els grups - almanco els aquí presents i en teoria - coincidim que la pesca dins aquesta franja es torna cada dia més baixa i que s'esgota de forma progressiva.

Com actua el Govern de la Comunitat, davant aquesta situació? Es ben cert, com ha dit l'interpel.lant, que hi ha qüestions on no es podem incidir, però també ho és que factors com la contaminació de les aigües que parlàvem fa un moment, la pesca abusiva, és a dir, un esforç pesquer no adequat a la situació precària de les pesqueries, la pesca no selectiva, sí que es poden modificar, ja que són producte d'unes actuacions de l'home i, per tant, poden canviar.

Què hem de fer per canviar-ho? Jo voldria incidir en una qüestió que el Sr Oliver ha remarcat en la seva intervenció - la intervenció d'un entès en el tema, això no ho dubta ningú - parlant d'una zona essencialment explotada pels professionals de les Illes - o almanco arrelats aquí - i els productes que se'n treuen, es consumeixen, es comercialitzin pràcticament a tots els nostres mercats. L'actuació de barques d'arrossegament dins aquesta franja no es pot permetre i no inventam res nou dient-ho. La llei ho prohibeix, però ¿com ho garantim? Perquè és ben clar que s'hi pesca i cada dia més prop de la costa, a pesar de la llei. Què pot fer, què fa la Conselleria per evitar-ho?

Es cert que la política d'esculls artificials és correcta i que incideix en aquest problema, nosaltres l'hem promoguda moltes vegades, l'hem reclamada, però ¿és suficient? ¿Quin efecte produiran els esculls, sobre quines zones i durant quin temps? Quan s'instal.laran els esculls a l'illa de Menorca? Fa un moment el Conseller parlava d'una nova campanya d'esculls, aquesta vegada de protecció, que seran més barats i se'n podran col.locar més, però parlava d'un pressupost - i estava summament animat - de 60 milions de pessetes, per a l'any que ve. No em sembla un pressupost gens extraordinari, Sr Conseller, i no vull ser mal pensat, però és que tenim experiència que certs Grups que suposadament donen suport al Govern han manifestat més d'una vegada la seva insensibilitat pels temes que afecten el sector pesquer i és molt possible que venguin els retalls pressupostaris que han vengut altres anys, precisament incidint en aquest sector.

Vigilància perquè no s'arrossegui. El mitjans per vigilar sempre són insuficients i en açó estam d'acord, Sr Conseller: la creació de la Guàrdia Civil de la mar pot solventar el problema, però ens sona un poquet a pilotes fora. En aquest cas la competència és de l'Administració Central, la Comandància de Marina hauria d'actuar i ni tan sols no pot treure la barca que hi té dedicada perquè podria anar-se'n a fons, els mariners s'ofegarien i seria catastròfic. El mateix Conseller, quan parlava de la creació d'anticossos en el moment que s'havia fet efectiva la vigilància des de terra, demostrava que la incidència sobre aquest problema de la vigilància en terra és formidable, és importantíssima. S'hi dediquen prou esforços? Nosaltres entenem que no.

Aquí moltes vegades s'han intentat minimitzar certs problemes. Fa dues setmanes, parlant de vigilància, la majoria del Parlament va tenir una actitud d'amagar el cap davall l'ala. Parlàvem de les xarxes ...ològiques a la deriva i es deia que no és un problema que afecti les Illes. Exceptuant honroses excepcions, valgui la redundància, tothom va trobar que era un tema que no ens afectava. Diumenge passat, davant Porto-Colom es va trobar un fragment de xarxa ... lògica a la deriva amb tres tortugues ofegades. És un tema seriós.

Hem de convenir, Sres i Srs Diputats, Sr Conseller, que les normatives que regulen la pesca dels aficionats poden ser suficients, però ¿es compleixen? És controla de ver el seu compliment? Nosaltres entenem que no, que es desaprofita l'estat d'opinió que es va crear quan era el moment i que feia possible que s'apliquès rigorosament la llei sense una oposició massa aferrissada. La gent era conscient que s'exigiria el compliment estricte de les normatives. Com deia fa un moment el Sr Oliver, moralment no es pot exigir una reducció del seu esforç pesquer, de la seva feina als professionals de la pesca, si es comprova que els aficionats, insolidàriament, continuen pescant de manera incontrolada, perjudicant-los a ells professionalment i als mateixos esportistes que veuen minvar dia a dia les captures a causa d'aquestes actuacions irresponsables.

En cada una de les discussions parlamentàries, Sr Conseller, el nostre Grup s'ha queixat de l'ínfima actuació de la seva Conselleria en matèria de pesca i vull repetir una cosa que li hem dit més d'una vegada: El diagnòstic de la situació de la seva Direcció General de Pesca plasmada al *Llibre Blau* és força interessant. Ens podríem sentir perfectament identificats amb la diagnosi i fins i tot amb les mesures que s'apunten com a necessàries per solucionar els problemes de la pesca a les Illes. Hem de reconèixer sincerament que el seu Director General de Pesca és un gran coneixedor de tots aquests problemes, però "facta, non verba", els fets desmenteixen les paraules. La tímida actuació del Govern en aquest sector desment la feina de diagnosi i els mateixos objectius que es contemplen en els pressuposts, que - no ho oblidem - són la vertadera plasmació de la política d'un Govern. Els pressuposts són els fets, la resta són simplement propósits, paraules, i les paraules se les enduu el vent.

Fa més d'un any, Sr Conseller, aprovàvem una moció subsegüent que deia: "El Govern de la Comunitat Autònoma elaborarà un programa d'ajuts per a la reconversió de la flota pesquera, millora tecnològica i habitabilitat de les embarcacions, i la seva finançació s'inclourà en el Projecte de Pressupost de l'any 1990. El Govern de la Comunitat Autò-

noma incrementarà la vigilància en terra, la protecció d'espècies, zones pesqueres, realitzant una acció particularment enèrgica en l'erradicació de la comercialització de captures provinents de pescadors no professionals". Avui, al cap d'un any i mig, insistim sobre el tema com ho vàrem fer en la discussió dels pressuposts i com segurament ho tornarem a fer en la discussió del pressuposts del 91.

En el debat pressupostari vàrem continuar amb aquesta exigència de dedicar un major esforç al sector, Sr Conseller, perquè si no es dediquen efectius per posar en pràctica els bons propòsits que hom té, després resulta que la realitat els desmenteix. Es molt probable, com he dit abans, que a finals d'enguany tornem a plantejar el mateix perquè el Conseller ho ha dit fa un moment. Vostès estan contents i nosaltres fotuts, i perdoni l'expressió. Contents i fotuts, perquè realment no tenim la mateixa sensibilitat i açò ens condiciona.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr Tur Serra.

EL SR TUR I SERRA:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

El nostre Grup ha rebut amb interès la interpel-lació que ara debatem perquè suposa una sol.licitud d'informació al Govern i planteja si es fa una política pesquera correcta a les nostres aigües interiors.

La meva intervenció serà molt breu perquè el punt fonamental de la nostra argumentació és manifestar formalment la nostra postura de recolzament al Govern per la política pesquera que du a terme, expressada pel titular de la Conselleria d'Agricultura i Pesca amb tota claredat i responent amb suficient detall a la interpel.lació que ara debatem. Al nostre entendre s'ha donat una complida informació a aquesta Cambra, la qual podrà donar la seva opinió sobre el tema en el moment oportú.

Hem escoltat amb atenció l'anàlisi que ha fet el Sr Conseller reconeixent la situació real del sector pesquer, concretament pel que fa a arrossegament i esculls artificials i expressant la seva vocació de promocionar-la i el gran esforç que la Conselleria realitza, actitud que nosaltres compartim i en la qual participam.

Per raons òbvies no compartim la filosofia que en aquest respecte anima al Grup interpel.lant quan estableix determinades crítiques - i dubtes, per un altre costat - exposats molt respectuosament i en el to ponderat i efectiu que sempre ha caracteritzat les intervencions del Sr Oliver. Dubtes, dèiem, a la política pesquera sobre punts molt concrets, amb arguments poc consistents i que al nostre entendre s'haurien de tractar amb més profunditat.

Durant el breu temps que té el meu Grup per fixar la seva posició sobre aquesta interpel-lació voldria fer algunes consideracions que em pareixen estrictament necessàries per situar el tema que avui debatem en la seva justa dimensió. En primer lloc, és un fet constatat que la política pesquera que ha seguit el Govern durant aquesta Legislatura ha aconseguit més realitats efectives que les aconseguides durant moltíssims anys anteriors a la nostra autonomia i això és degut principalment al fet que es viuen de prop els problemes del nostre sector pesquer, que queden englobats, per a la seva solució, en el marc de la política plantejada en el *Llibre Blau* redactat pel Govern en la passada Legislatura, les metes del qual es van assolint dia a dia.

Aquesta política s'ha configurat en quatre grans temes: la política de conservació i gestió del nostres recursos pesquers en aigües interiors, la política d'estructures pesqueres, la política de cara al nostres mercats i, per últim, la política de relació amb l'Administració Central. En definitiva, s'ha realitzat una política pesquera enèrgica, fins i tot esforçant-se més del que el sector podia suposar, però en tot cas sempre s'ha basat en les capacitats reals de la nostra Autonomia, sobretot comptant les limitacions de la nostra vigilància, que ja ha exposat el Sr Conseller d'Agricultura i Pesca.

Acab, Sr President. Des del del punt de vista de la responsabilitat del Govern, nosaltres creim que són correctes les línies fonamentals que conformen la seva política pesquera.

Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat.

Per a rèplica, té la paraula el Diputat Sr Oliver i Massutí.

EL SR OLIVER I MASSUTÍ:

Gràcies, Sr President.

En primer lloc, agrair que hagin intervengut tots els Grups, perquè això vol dir que el tema pesquer interessa. Per altra part, també crec que els he de donar les gràcies pel fet de comprendre la necessitat de l'ordenament d'aquesta franja costanera pel bé de la nostra pesca.

Al representant del Grup POPULAR li vull dir que en cap moment no hem plantejat el problema de programa macroeconòmic per a la pesca. Creim que la Conselleria té un equip de pesca competent i força preparat, cosa que es va demostrar amb l'edició del *Llibre Blau* de l'any passat que vostè ha mencionat. Vostè està content d'aquest programa, nosaltres l'alabàrem i n'estam contents com a programa macroeconòmic, però la nostra preocupació és per l'execució. L'execució, a més d'interès, a més de programa macroeconòmic, a més d'intenció, és execució i l'execució és pressupost. Amb pressupost hi ha execució, sense pressupost no hi ha execució. Un programa macroecònòmic que inclou - en certa manera difuminats - els problemes mí-

nims de vegades es queda sense realitat positiva per no resoldre aquests problemes mínims.

Els punts cabdals de la nostra interpel.lació jo crec que han estat dos o tres: per una part l'arrossegament dins aigües de menys de 50 metres, la pesca dels aficionats i el tractament de les aigües i, a través de les intervencions que hi ha hagut, m'han vengut a la memòria els ports (o clubs) esportius. Pel que fa a l'arrossegament - crec que el Conseller i el representant del Grup POPULAR estaran d'acord amb mi i els representats dels altres Grups ho han manifestat - insistiré en la idea que no resoldran el problema de les aigües interiors si no resolen el problema de l'arrossegament dins aquestes aigües. Es il.legal, no es pot realitzar i és difícil de controlar dins la mar, perquè aportar els elements d'un accident de trànsit, per exemple, efectivament és més difícil a la mar que a una carretera, però sí es possible controlar-ho des de la flota de terra.

El tema dels ports esportius m'ha vengut al cap quan el Conseller ha dit que no es pot entrar dins una casa ni dins una embarcació, cosa que també ha comentat el representat del CDS. Jo li diré que té raó, si no hi ha un poder judicial per fer-ho. Aleshores aquest control és possible - no puc dir si judicialment ho és, perquè jo no som advocat - controlant els clubs esportius. No sé si es pot donar la responsabilitat al club esportiu, però el que no es pot admetre de cap manera és que els aficionats utilitzin arts no esportius.

El tractament de les aigües, del qual també ha parlat el representant del Grup MIXT, és summament important. Jo he volgut remarcar que no crec que la contaminació de les aigües sigui la causa més important de la disminució de la pesca, ho serà pel que fa a l'ús de les aigües en altres aspectes, però també té la seva incidència en el camp de la pesca i això ens obliga a fer un gran programa de tractament d'aquestes aigües i dels abocadors a la mar. M'ha alegrat sentir el Conseller quan ha parlat d'invertir 60 milions en esculls de protecció. Jo entenc que es dedicaran a esculls de protecció atès que també ha dit que eren més econòmics i més fàcils, pel qual motiu podrem cobrir més àrea amb esculls de protecció que amb esculls de producció.

Jo som dels que creuen que la capacitat de producció de les nostres aigües ens permetria defensar aquestes zones tan envaïdes amb esculls de protecció. Efectivament, he dit que s'acosten cada vegada més; no crec que es puguin aproximar més a la costa perquè si ho fessin ja els tendríem pels corredors de les nostres cases, és a dir, és un problema realment greu que tots coneixem, però no crec que des de terra sigui tan difícil incidir sobre les embarcacions que produeixen aquestes infraccions.

S'ha encés el llum. Vostè també ha parlat de 30 milions per a la Federació. Efectivament, és un camí distint de l'OPEBAL. És un llàstima que no hagin sabut convèncer els nostres pescadors que quan entrem a la Comunitat Econòmica Europea, en el sentit d'estendre les aigües del Mediterrani a la política blava, ens trobarem handicapats enfront de pescadors d'altres regions espanyoles i ja no parlem d'altres països. Com que s'ha encès el llum, no insistiré sobre un tema del qual crec que podríem parlar llargament.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Conseller d'Agricultura i Pesca, Sr Pere Joan Morey.

EL SR CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Concretant la política pesquera del Govern, diríem: Quant al tema d'arrossegament, muntar un sistema permanent de producció d'esculls de protecció. Com tots vostès saben, un escull de protecció pràcticament és un cilindre de dues tones de formigó travessat per dos rails de ferrocarril, és a dir, que existís un lloc de la costa on sistemàticament anassin produint aquests esculls, que des del punt de vista de fabricació no tenen cap secret, cosa que no passa amb els esculls de producció, que com vostès saben tenen el seu secret tecnològic.

Per a l'any 90, cobrir tota la zona d'arrossegament de la badia de Palma. Lògicament, amb 60 milions no podem anar més enllà. Que ens agradaria fer més? Ho farem l'any 91 i anirem fent. Igual que enguany hem fet la campanya d'esculls de producció d'Eivissa i hem gastat 90 milions, ens centrarem a la zona de la badia de Palma perquè evidentment és la més castigada per l'arrossegament.

Tema de control i vigilància de la normativa legal vigent en aigües interiors. Per si no ho recorden, Sres i Srs Diputats, en aquesta Comunitat Autònoma tenim sis inspectors de pesca. Mentre no sigui possible augmentar la plantilla de personal - com tots vostès saben un inspector ha de ser un funcionari públic -, no es podrà fer més. Quan es desbloqueji el Capítol I d'aquesta Comunitat Autònoma jo diria que serà possible anar augmentat progressivament. ¿Quina seria la dotació necessària per poder fer el que vostès demanen cada vegada que parlam d'aquest tema? Doncs al voltant de deu vegades aquesta xifra. Així realment podríem cobrir tots els ports, però en aquests moments, siguem realistes, el plantejament de 60 inspectors de pesca és desitjable, però utòpic, ateses les circumstàncies.

Tercer, ajudes a la flota. He oblidat un detall: hi haurà una disminució en relació amb la quantitat pressupostada l'any passat. Per què? Incomprensiblement, hi ha menys demanda d'ajuda de la que nosaltres havíem pressupostat. Com que això és de Capítol VII, la proposta és, que es lliuren els pressuposts en funció de la demanda de parcs i hi hagut manco peticions de les que s'havien pressupostat. En vista d'aquesta experiència, enguany hem disminuït la quantitat global per a ajudes a les embarcacions de 6 a 9 metres i augmentat la dotació per a Federació de Confraries perquè puguin arrencar el temes de comercialització, d'etiquetatge del peix a les llonges, de la normalització lingüística, que com vostès recordaran, i crec que s'ha fet una tasca important en aquest sentit, tenim absolutament normalitzat tot el tema de la pesca pel que fa a la nostra llengua.

Finalment, quant al tema de la política pesquera futura que ha al.ludit el Sr Oliver i Massutí, crec que anam bastant bé, en el sentit que els documents preparatoris de la Política Blava que van sortint no produeixen les alarmes que existiren en una altra època sobre que se'ns aplicàs una política pareguda a la del Atlàntic o a la del Golf de Lleó. Nosaltres creim que aquesta vegada el Mercat Comú considera les peculiaritats artesanals de la nostra pesca i que no ens poden aplicar les mesures de fixació de quotes o de control de caladors com a l'Atlàntic, cosa que seria absolutament catastròfic per a la nostra pesca. Jo crec que en aquest sentit anam bastant bé.

Una cosa de la política del Govern sobre la qual els vull donar la primera notícia és que el Govern ha demanat a la Comunitat Econòmica Europea que atès el desenvolupament de la labor preparatòria per a la definició de la Política Blava en el Mediterrani Occidental, es consideri la illa de Mallorca com a la seu del Mercat Comú en aquesta matèria.

Gràcies, Sr President.

II.- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 2301/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, RELATIVA A REALITZACIÓ DE DIAGNÒSTIC PRENATAL A L'HOSPITAL JOAN MARCH.

EL SR PRESIDENT:

Acabat el debat del punt I, entram a considerar el punt II de l'Ordre del Dia, que es refereix a la Proposició no de Llei registrada amb el núm. 2301/90 i presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a realització de diagnòstic prenatal a l'Hospital Joan March.

Per defensar aquesta Proposició no de Llei i per part del Grup proposant, té la paraula el Diputat Sr Sebastià Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Sense cap dubte, en una societat avanzada econòmicament, socialment i culturalment, qüestions com la que tractam nosaltres entenem que tenen una importància grossa. Avui en dia el diagnòstic prenatal s'estén entre una gran part de les dones de la nostra societat que esperen un infant i no només sol.liciten aquest diagnòstic aquelles dones que tenen uns antecedents personals o hereditaris o bé més de 30 anys i, per tant, corren un cert risc que el seu embaràs no vagi correctament, sinó que, jo diria que amb tot dret i fent ús de la llibertat individual, utilitzen o sol.liciten el diagnòstic prenatal moltes dones enbarassades.

Per tant, des d'un punt de vista general, el fet que en la nostra societat s'utilitzi per part de dones i de metges la realització d'aquest diagnòstic prenatal, jo diria que és un símptoma d'avanç social, en definitiva un símptoma d'anar concretant els drets de totes les persones - en aquest cas les dones - a una qualitat de vida, a un futur millor.

En aquest sentit, la nostra societat sempre ha vist amb bons ulls els esforços de la sanitat pública, els esforços de les institucions públiques en aquests tipus de qüestions i, de fet, fins ara ha tengut prou èxit el concert que existeix entre INSALUD, Conselleria de Sanitat del nostre Govern i el centre de la Diputació de Barcelona, que fa els estudis pertinents d'aquests diagnòstics prenatals.

Certament, fins ara podem parlar d'un bon funcionament general del servei en les diverses fases del diagnòstic prenatal, des de les mostres de l'amniocentesi fins als resultats de l'analítica, tot el que configura diagnòstic prenatal, consell genètic, amniocentesi i metabolopaties. Èxit, perquè ha avançat la prevenció de la subnormalitat; èxit, perquè d'acord amb la Llei d'Avortament que existeix a l'Estat Espanyol, deficient en molts aspectes, però que en aquest respecte ha obert una porta i, per tant, es pot qualificar de positiva en el sentit que hi ha hagut avortaments legals, legalitzats i prevists a partir d'un diagnòstic prenatal fet correctament.

Certament, hi hagut sectors tan reaccionaris de la nostra societat i a vegades del sector mèdic que fins i tot han posat en dubte avortaments o previsions d'avortament quan hi havia un diagnòstic clar, però els bons professionals de la sanitat pública i a la vegada una responsabilitat política i social per part de metges, funcionaris i també d'alguns polítics, tot plegat ha fet que es pugui parlar d'uns resultats relativament satisfactoris, tot i significant que la Llei d'Avortament i la seva posada en pràtica necessita una reforma immediata i una millora substancial.

No obstant això, hem de dir que hi ha hagut avanços importants, per bé que en aquest moment ens trobam amb una sèrie de problemes. Un és que es va universalitzant la petició del diagnòstic prenatal, del consell genètic i, per tant, detectam que els serveis existents en aquestes illes són insuficients i fins i tot que el servei que existeix en aquests moments a Barcelona amb conveni amb el Govern de Balears està saturat, que no dóna abast a la demanda de Catalunya i Balears i que, en conseqüència, en molts de casos es va retardant el diagnòstic.

Un segon problema és que a Menorca i a Eivissa no és fa l'amniocentesi i les dones embarassades han de venir a Mallorca. Només la fa a Son Dureta un bon professional de la sanitat, només un, la qual cosa significa una saturació del servei, ja que només es fa un dia per setmana, correctament però amb molts de problemes, amb moltes de persones, per tal de donar sortida a la demanda social.

A Son Dureta, INSALUD ha posat encertadament en marxa una unitat nova d'investigació d'aquest tema que comença a treballar i que té 20 consultes diàries, quan només en pot atendre 6, aquesta és la realitat i, a més a més, no pot abastar tot el procés de metabolopaties, consell genètic i diagnòstic prenatal. A Caubet s'ha posat en marxa un aparell d'alta precisió ecogràfica amb un bon funcionament i un bon professional, però que per anar bé només pot aten-

dre de 3 a 5 casos diaris i, en conseqüència, aquest servei quedarà saturat a mesura que augmentin les peticions, tot i que és un bon servei, insistim, en mans d'uns bon professionals i que suposa un avanç dins el sector, cosa que hem manifestat al Conseller.

Per tant, en aquest moment, atesos aquests avanços i el bon funcionament general, jo diria que la nostra proposta és absolutament constructiva i de previsió de futur, sobretot perquè hem consultat diversos sectors de la Sanitat Pública i alguns de la sanitat privada i també usuaris dels distints serveis que comentam. En aquest sentit, nosaltres voldríem que ja que la Conselleria de Sanitat inverteix molt a l'Hospital Joan March, a Caubet, on durant els darrers anys, sobretot el 90, ha fet inversions importants i pel 91 també n'hi ha de previstes - precisament inversions de laboratori, d'investigació bioquímica -, nosaltres pensam que - s'hi hauria d'incloure tota la xarxa de consell genètic, diagnòstic prenatal i metabolopaties.

Nosaltres creim, per tant, que aquestes inversions previstes a l'Hospital Joan March, a Caubet, també haurien de ser hospitalàries i no només d'una investigació bioquímina important, però que s'hauria de complementar amb el servei que avui existeix entre la Diputació de Barcelona, Conselleria i INSALUD, que té un bon funcionament, però que entenem que el servei ja comença a estar saturat.

Aleshores, és en aquest sentit que feim la proposta que la majoria de metabolopaties, consells genètics i diagnòstics prenatals. Simultàniament, pensam que el servei que ha començat a Son Dureta ha de continuar, perqué és allà i esperam que resolgui certes demandes que difícilment té capacitat per resoldre.

Fins aquí l'exposició de la nostra intenció, per bé que dins els termes habituals que preveu el Reglament ha arribat una esmena del Grup del CDS, a causa de la qual ens trobam amb uns problemes que hem de dir en veu alta per tal que el Govern i els Grups que hagin estudiat el tema aclareixin la qüestió que debatem. Nosaltres comprenem que el Grup del CDS, tal vegada en la mateixa línia del que pugui opinar el Govern, pensa que diagnòstic prenatal i consell genètic es puguin fer a l'Hospital Joan March. Ara bé, aquest primer punt, que a nosaltres ens sembla bé, és a dir, l'exclusió de les metabolopaties - dic que ens sembla bé si no hi ha més remei, nosaltres pensam que s'hauria de fer un esforç perquè la majoria de metabolopaties es fessin a Caubet - si realment no hi ha altre remei a causa de problemes tècnics admetríem aquest punt, repetesc, però sempre dit en funció d'allò que expliquin el Govern o els Grups Parlamentaris que li donin suport, en aquest cas el del CDS, és a dir, que aquest debat quedaria subjecte a aquesta explicació.

Ara bé, el segon punt ens pareix un poc confús i un tant complex, ja què de fet nosaltres podem instar el Govern perquè crei el servei de consell genètic, diagnòstic prenatal i metabolopaties a l'Hospital Joan March, però afegir "centralitzat" pet tal de racionalitzar la futura assumpció de competències ens pareix que seria entrar en un terreny molt hipotètic i, a més, ens sembla que avui per avui més valdria que ens aturàssim en el servei de consell genètic, diagnòstic prenatal i metabolopaties. Seria una posició molt més realista, molt més actual que aquest Parlament demanàs això al Govern i recolzàs els professionals que hi treballen i la línia iniciada per INSALUD i, evidentment, per la Conselleria, però sense entrar en una qüestió competencial que de fet nosaltres veim bastant allunyada del que avui coneixem de política sanitària.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

El Grup Parlamentari del CDS ha presentat una esmena a aquesta Proposició no de Llei, registrada amb el núm. 2598/90. Per defensar-la, té la paraula la Diputada Sra Mª Antònia Aleñar.

LA SRA ALEÑAR I PUJADAS:

Gracias, Sr Presidente. Sras y Sres Diputados.

Con ese ánimo constructivo y de futuro que el Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES dice haber presentado la Proposición no de Ley, nosotros hicimos la enmienda, no sé en línea o no con el Govern, se verá después, pero sí con ese ánimo constructivo y, utilizando términos que también acaba de utilizar el Sr Serra, siendo realistas y actuales.

En el primer punto decimos no a las metabolopatías por dos razones. Primero, los costos. Los análisis de las distintas metabolopatías en estos momentos vienen a costar, en Barcelona, 1.500 pesetas; 8.000 nacidos en Baleares suponen unos 12 millones de pesetas. Si se realizaran en Baleares saldrían a 2.300 pesetas por análisis más personal especializado y laboratorios; de entrada, 18 millones y medio, sin contar personal y laboratorios.

Segunda razón para decir no a la metabolopatías en este momento: las recomendaciones de la OMS. Para montar un laboratorio de metabolopatías, la OMS recomienda un mínimo de 50.000 nacidos al año. No sé si decir en estos momentos por suerte o por desgracia, Baleares no llega a esta cifra.

Decimos sí al consejo genético y al diagnóstico prenatal y no nos importa reconocer que la Conselleria de Sanidad lo está haciendo desde el año 80, creemos que bastante bien, siendo ésta la Comunidad Autónoma que tiene más demanda de toda España. A lo largo de este año 1990, tanto los costos de diágnostico prenatal como los de consejo genético vienen a salir, en Barcelona 18.000 pesetas sangre periférica por 200 pruebas que se hacen al año, 3.600.000 pts; 35.000 pts líquido amiótico por 600 que se hacen al año, 21 millones; total, 24.600.000 pts. Si se hiciera en Baleares, teniendo como tenemos los técnicos de laboratorio y los ATS necesarios, los costes són, de líquido amiótico, 24.000 pts, y de sangre periférica, 9.000. Por la misma multiplicación de las 600 y 200 pruebas que se hacen al año, 15.018.000 pts. Es evidente que entre 24.600.000 y 15.018.000, ni que decir tiene que conviene hacer no "la

mayoría", como dice su Proposición no de Ley, sino ser bastante más rotundos: como decimos en nuestra enmienda, todas aquellas pruebas de diagnóstico prenatal y de consejo genético.

Los usuarios de este servicio son muchos: pediatras, obstetras, especialistas hospitalarios, médicos de familia o de cabecera, Servicio de Salud Comunitario-infantil, las unidades de reproducción, servicios de adopción y otras muchas consultas, son una infinidad.

En el segundo punto, tal vez siendo menos realistas de como he dicho que éramos en el anterior, nosotros pretendíamos aceptar el compromiso de que se montara el servicio de consejo genético y diagnóstico prenatal en el Hospital Joan March, a fin de que una vez tengamos transferidas las competencias todo esté centralizado y no haya duplicidad de materiales, de personal ni de costos. He oído decir al Sr Serra que en Son Dureta hay montado un servicio. Mi información es que el servicio de Son Dureta, en un año que lleva montado, no he hecho ni una sola prueba. Maravilloso, una inversión preciosa, absolutamente todos los análisis han sido enviados por la Conselleria a Barcelona, pagados por la Conselleria y remitidos a Barcelona, eso es muy triste. Por eso pedimos que "centralizado", para que se optimicen los recursos, se rentabilice la inversión que se está haciendo en Caubet.

En definitiva, nuestra enmienda a esta Proposición no de Ley que ha presentado el Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES tiene dos puntos. El primero creemos que concreta mucho más la Proposición no de Ley presentada por el Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES al no decir "la mayoría", sino "todos aquellos análisis de consejo genético y diagnóstico prenatal", y en el segundo hablamos de futuro porque de momento no podemos interferir en lo que INSALUD quiera hacer en uso de sus competencias, pero el día que la Comunidad las ostente todas, entonces, por eso hablamos de "centralizado en un futuro".

Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir?

Per part del Grup POPULAR, té la paraula el Diputat Sr Mesquida.

EL SR MESQUIDA I GALMÉS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

La nostra Comunitat Autònoma du a terme un programa de prevenció de les disminucions psíquiques que en una primera fase va comprendre la detecció neonatal de metabolopaties i a partir de l'any 1986, el consell genètic, i dins el consell genètic, el diagnòstic prenatal mitjançant amniocentesi. Quant al diagnòstic neonatal de metabolopaties, el nombre de metabolopaties realitzades fins avui són 50.591. S'han detectat 15 casos de d'hipotiroïdismes congènits, 5 de fenilanitoturias i una hiperplàsia suprarenal congènita.

Tenint en compte que el nombre d'infants nats a la nostra Comunitat Autònoma és de 8.000 i que la cobertura que ha agafat aquesta anàlisi en els nadons és d'un 98,7%, cada anàlisi ha costat 1.500 pessetes, com molt bé ha dit la Sra Diputada del Grup Parlamentari del CDS. En aquestes 1.500 pts s'inclouen l'analítica d'hipotiroïdisme, la fenilananina, altres aminoacidopaties, el material fungible, repetició de l'anàlisi, utilització de les instal.lacions, personal i amortització. Si aquesta anàlisi s'hagués de fer aquí, en això discreparé un poc de la xifra que ha dit la il.lustre Diputada Sra Aleñar: cada metabolopatia costaria 2.900 pessetes, sense comptar la creació del laboratori i el personal.

Quant al consell genètic, el nombre de consultes realitzades fins avui és de 2.300, comptant que a la nostra Comunitat hi ha un personal de risc de 1.600 persones. Les tècniques que s'han aplicat són el cariotipus i d'altres marcadors, dels quals n'han fet 120, amb un cost anual de 18.000. Si això es realitzàs aquí, estic d'acord que seria més barat, sortiria a unes 9.000 pessetes. Quant a l'amniocentesi, n'han realitzat 1.600 amb una cobertura poblacional d'un 50% i un cost de 35.000 pessetes, el qual, si es realitzava aquí, seria de 20.000 pessetes.

Això demostra que pel que fa a les metabolopaties, de fer-se on es fan actualment, en el laboratori de la Diputació de Barcelona, més o manco hi ha una diferència d'uns 11 a 12 milions de pessetes a favor nostre, perquè surten molt més barates si es fan a Barcelona. Ara bé, pel que fa al consell genètic, al diagnòstic prenatal i a les amniocentesis, realment sortiria més barat fer-ho aquí.

El fet de sortir més barates és un motiu de pes, però no és l'únic motiu pel qual aquestes metabolopaties no es puguin fer aquí. Com molt bé ha exposat la Diputada del CDS, Sra Mª Antònia Aleñar, hi ha altres raons de pes. Hem de tenir en compte que la població de risc per a les metabolopaties són tots els nadons, que en principi ja hem dit que són 8.000, de manera que perquè la nostra Comunitat Autònoma arribi a la xifra que marca l'OMS com a indicador per a fiabilitat de les anàlisis, que va de 50.000 a 70.000, ens trobam bastant enrera. Per tant, aquí tenim un altre motiu pel qual és més convenient continuar fent les metabolopaties en el laboratori de la Diputació de Barcelona que fer-les aquí. A part del factor econòmic, també hi ha el tema que en aquesta Comunitat Autònoma, amb 8.000 naixements, no és podrien processar la quantitat de mostres que les recomanacions de l'OMS estableixen com a fiables.

Hem de tenir en compte que pel que fa al consell genètic, la població de risc és bastant inferior. Així com en el cas de les metabolopaties són tots els nadons, els diagnòstis d'amniocentesi i d'altres comprenen les mares d'edat superior a 35 anys, les d'edat inferior a 18 anys, els pares de més de 45 que tenguin qualque fill amb una cromosopatia, que hi hagi qualque familiar amb cromosopatia, que hi hagi fragilitat del cromosoma X o que hi hagi tres o més avortaments de repetició i qualque fetus mort. Aquesta és la població que comprèn el risc quant a les indicacions de l'am-

niocentesi.

Quan la Conselleria de Sanitat va iniciar aquest programa, es va fer un conveni amb la Diputació de Barcelona i es processen les mostres per a metabolopaties en el laboratori *Flor de Maig* de la Diputació de Barcelona. Els resultats del processament d'aquestes mostres fins avui són excel.lents, fins al punt que als quinze dies d'haver enviat les mostres s'ha tengut la contestació de tots els resultats positius i l'infant s'ha pogut posar en tractament abans d'haver complit un mes. No passa el mateix amb els líquids amniòtics, o sigui amb l'amniocentesi, perquè la demanda augmenta molt i el laboratori *Flor de Maig* de la Diputació de Barcelona ja arriba als límits de processaments de mostres que marca l'OMS.

Per tant, constatant aquest fet i el de l'economia que suposa fer-ho a la nostra Comunitat Autònoma, la Conselleria de Sanitat s'ha plantejat la idea de muntar un laboratori a la nostra Comunitat per realitzar tècniques de citogènia i biologia molecular per a la prevenció de les malalties genètiques. Aquest laboratori és a punt i es posarà en funcionament mitjançant un conveni amb la Universitat de les Illes Balears, també a punt de firmar-se, per dotar-lo de personal. Pràcticament ja s'han fet les instal.lacions, només falta muntar-les i posar-ho en marxa.

Com he dit, el fet que les recomanacions de l'OMS marquin unes mostres per a fiabilitat de 50.000 a 70.000 en un any són el motiu principal pel qual les metabolopaties de moment han de continuar fent-se al laboratori Flor de Maig de la Diputació de Barcelona. Ara bé, considerant la demanda d'informació genètica, la complexitat de les noves tècniques de biologia molecular i els costs amb els laboratoris concertats, la nostra Comunitat Autònoma sí que reuneix els requisits per establir un servei de genètica propi.

Per tant, Sres i Srs Diputats, podríem dir que aquesta Proposició no de Llei que ha presentat el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES quasi quasi ja s'ha complit o que es troba en vies de compliment, ja que el laboratori és a punt de començar a funcionar, a part que aquesta feina es continua fent a Son Dureta, com també ha dit la Diputada Sra Aleñar, i també es farà en el laboratori de l'Hospital General, on comptam amb un servei de genètica prou documentat i a punt per posar en marxa el diagnòstic prenatal.

Per a les metabolopaties, per tant, continuarà el conveni amb la Diputació de Barcelona com a centre de referència per al reciclatge del personal i per al processament de les mostres de metabolopaties de nadons perquè així es compleixen les recomanacions de l'OMS que ja es esmentat, de 50.000 a 70.000, però no els diagnòstics prenatals i les amniocentesis, que es faran al laboratori de l'Hospital Joan March, a Son Dureta i a l'Hospital General.

Per tant, si s'accepta l'esmena presentada pel Grup del CDS a aquesta Proposició no de Llei, que diu "es realitzin les proves de diagnòstic prenatal i consell genètic a l'Hospital Joan March", nosaltres donarem suport a aquest punt primer; al segon no n'hi donarem perquè, pels motius que hem exposat, no es convenient que les metabolopaties es facin a la nostra Comunitat Autònoma.

Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr Sebastià Serra, sobretot per dir si accepta l'esmena proposada pel Grup Parlamentari CDS.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí; gràcies, Sr President.

Acceptarien el primer punt íntegre, de tal manera que quedarien dos paràgrafs. El primer diria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma perquè es realitzin les proves de diagnòstic prenatal i consell genètic a l'Hospital Joan March, Caubet", i acceptaríem el segon punt fins; bé, ho llegiré perquè en quedi constància clara: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern per tal que a l'Hospital Joan March, Caubet, es creï un centre (o servei) de consell genètic, diagnòstic prenatal i metabolopaties". Això si hi ve a bé la Sra Aleñar, Portaveu del Grup del CDS. Al mateix temps, agrair als ponents del tema la informació que han donat a aquest Plenari.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula la Sra Aleñar.

LA SRA ALEÑAR I PUJADAS:

Sí; gracias, Sr Presidente.

Entendemos que la supresión de la última frase "centralizado, con tal de racionalizar la futura asunción de competencias" no desvirtúa para nada el punto 2, ya que era simplemente aclaratoria de para qué queríamos ese futuro centro centralizado, valga la redundancia y, puesto que no lo desvirtúa, aceptaríamos lo que dice el ponente. Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació la Proposició no de Llei amb les esmenes acceptades. Encara que ja ho hagi fet el digne Portaveu del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, el Sr Secretari Primer farà lectura dels punts de la Proposició, que votarem per separat ateses les intervencions que hi ha hagut. Té la paraula el Sr Secretari per llegir el primer punt.

EL SR SECRETARI PRIMER:

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma que a través de la Conselleria de Sanitat es realitzin les proves de diagnòstic prenatal i consell genètic a l'Hospital Joan March, Caubet".

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat de la Cambra.

Sr Secretari, vol llegir el punt segon?

EL SR SECRETARI PRIMER:

"2.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern per tal que a l'Hospital Joan March, Caubet, es creï el servei de consell genètic, diagnòstic prenatal i metabolopaties".

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 27. Vots en contra, 29. Abstencions, 1. Queda rebutjat aquest segon punt que acabam de sotmetre a votació.

III.- ESMENA A LA TOTALITAT R.G.E. NÚM. 2331/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, AL PROJECTE DE LLEI R.G.E. NÚM. 1903/90, D'ORDENACIÓ SANITÀRIA I DE CREACIÓ DEL SERVEI DE SALUT DE BALEARS.

EL SR PRESIDENT:

Passam a debatre el tercer i darrer punt de l'Ordre del Dia d'avui, referent a l'esmena a la totalitat al Projecte de Llei registrat amb el núm. 1903/90, d'ordenació sanitària i de creació del Servei de Salut de Balears, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES i registrada amb el núm. 2331/90.

Per defensar aquesta esmena a la totalitat i per part del Grup presentant, té la paraula el Diputat Sr Sebastià Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

La satisfacció que vàrem tenir fa una sèrie de mesos, quan es va anunciar a través dels mitjans de comunicació que el Govern presentaria una Llei d'Ordenació Sanitària i de creació del Servei de Salut de Balears va ser indubtablement grossa. De fet, des del moment que s'anuncia aquesta llei, un sector de professionals de la sanitat en aquestes illes va recomençar un debat que s'havia abadonat feia tres o quatre anys, potser fruit de la institucionalització de la política sanitària, de les diverses reformes que es fan i que van avançant amb una marxa diríem distesa en alguns casos i tensa en altres, però que en definitiva un sector important de professionals, repetesc, es va tornar animar a introduir el debat sobre la sanitat en aquestes illes per veure d'acostar-la a l'usuari i d'ordenar el sector correctamente.

Per tant, hi ha optimisme, ganes de debatre, ganes de fer una feina creativa i positiva de millora de la qualitat de vida a la nostra Comunitat, però quan començarem a llegir el text del Govern - que per cert entre el moment que va dir que el presentaria i quan el va presentar varen passar prop de sis mesos - i quan vérem que es publicava en el Butlletí d'aquest Parlament dia 13 de setembre del 90, començàrem a tenir , en primer lloc, un dubte de mètode.

Per què s'ha presentat tant tard? Per què el Govern du un projecte d'aquestes característiques pràcticament en el moment que acaba la Legislatura, un projecte que implica un debat polític, però també un debat tècnic i un debat ciutadà, d'usuaris? Què volem, per tant? ¿Aprovar això i deixar-ho talment i ja veurem els qui venguin darrera què en fan i com ho fan? Quina és la intenció perquè de fet no es pugui començar a debatre i a tramitar fins al mes de febrer del 91, que es quan es podrà tramitar? Per tant, aquí hi ha un problema cronològic. Es una primera crítica de mètode a la presentació d'aquesta proposta de llei del Govern.

La segona qüestió és que quan llegírem amb detall el text del Govern ens plantejàrem: Què passa? Que quan hem de fer una llei autonòmica només som capaços de copiar d'una manera més o manco estricta la legislació estatal bàsica en la matèria? ¿No podríem donar qualque passa més d'acord amb la realitat, d'acord amb els bons professionals d'aquestes illes, d'acord amb l'experiència, d'acord amb problemes que han plantejat usuaris o entitats ciutadanes respecte de la sanitat? De fet, el text que han dut no passa de ser la legislació bàsica estatal més o manco arreglada en divisions, subdivisions, etc., però sense entrar en dinàmiques diferents.

Nosaltres creim sincerament i rotundament que l'Autonomia no és per això. L'Autonomia certament ha d'aplicar la legislació bàsica de l'Estat, l'ha de tenir en compte, però ha de ser qualque cosa més: un poc més de creativitat, un poc més d'atenció als problemes de fons, escoltar un poc més l'opinió pública d'aquestes illes.

No estam davant una llei de salut, Sres i Srs Diputats, en absolut, i això és el que demandaríem ara i aquí els nacionalistes d'esquerra, això és el que demanam. No només ordenació sanitària i creació del Servei de Salut de Balears, cosa prou definida a la legislació bàsica i molt bona de fer des d'un punt de vista tècnico-jurídic, sinó que nosaltres demanaríem afrontar directament una llei de salut que, per una banda, contemplàs aquests aspectes d'ordenació burocràtica, administrativa, que contempla el text de l'Executiu, però que per altra banda contemplàs els problemes de fons de la salut, els problemes de fons de la participació ciutada-

na i professional en un dels grans temes contemporanis, en un dels grans temes d'aquest segle, que és la problemàtica sanitària, la problemàtica de la salut en termes generals.

Què creim nosaltres que falla en aquest text del Govern i justifica aquest debat de totalitat? No només falla la cronologia, quan s'ha presentat i si s'ha fet amb una intenció programàtica. Nosaltres no hem acabat d'entendre per què s'ha presentat ara, al final, i perquè volen deixar-ho sencillament aprovat i ja veurem que se'n farà després d'un altre procés electoral. Això és un tema important, però no només hi ha aquest, sinó que hi altres consideracions molt clares.

La primera, tal vegada, és la previsió de les competències que vol el Govern de Balears, quan les vol i quines vol, quina intenció té, perquè si observam l'ús que ha fet el Govern de l'article 11.7 de l'Estatut d'Autonomia que dins el marc de la legislació estatal dóna competència en el tema de coordinació hospitalària, certament en set anys i busques hem vist molt poc exercici d'aquesta competència. Darrerament un poc més, per ventura durant els darrers mesos del 90, però en general no hem vist exercir l'article 11.7 amb massa vocació, amb massa iniciativa, amb massa decisió.

Per altra banda, nosaltres veim que el Govern té una il.lusió grossa en l'Hospital Joan March, en l'Hospital General de Palma, però ja començam a dubtar si li fa il.lusió gestionar l'Hospital Psiquiàtric, per exemple, o el tema de l'Insalud des de l'atenció primària fins a Son Dureta, l'Hospital Comarcal de Manacor - que aquest Parlament va aprovar per unanimitat i pareix que definitivament es fa - o el segon Hospital de Palma, més la xarxa assistencial de Menorca i Eivissa, prou coneguda per tots, és a dir, que en definitiva ens hauria agradat saber les intencions explícites, clares, realistes, per ventura algunes negociades i d'altres no, però un marc molt més aclarit i definidor, precisament a partir de l'exercici de la competència de l'article 11.7 de l'Estatut quant a coordinació hospitalària.

Per tant, aquesta manifestació d'intencions ens pareixia absolutament necessària. Nosaltres veim una cosa clara: que es fa qualque cosa, que si s'aprova aquest text s'haurà aprovat una llei d'ordenació sanitària i de creació del Servei de Salut de Balears, la qual, juntament amb el que es va aprovar la passada Legislatura, ja marca unes perspectives, però continuam sense una concreció, sense una definició general del model.

Aquest és una mica el punt de partida - institucional, si ho volen així -, però ens pareix que hauria de ser definidor d'aquest objectiu tan important com la sanitat, de fet la sanitat pública, però que també preveu una certa coordinació amb el sector de la sanitat privada, per bé que volem anar un poc més enllà d'unes deficiències estructurals o del punt de partida d'aquest projecte.

Anem-hi per parts. Primer punt: Hi ha una complicació burocràtica respecte de la legislació existent. Nosaltres no veim simplificació, sinó nivells, òrgans, i una repetició exagerada de la legislació estatal. Per això ens pareix que no feia falta entrar a marcar una dinàmica en aquesta llei. No veim clara - i no li veim perquè l'exercici de la competència actual no ens ho ha demostrat - aquesta coordinació eficaç del sistema sanitari. No veim clar per què, en una llei que serà de les modernes de l'Estat, en una llei que l'hem feta, no vull dir tard, però sí molts anys després de poder-la fer, no hem d'entrar en profunditat en els temes de salut.

Pensem que en aquestes illes un tema com el dels cròmics és molt important, que és un dels problemes prioritaris i nosaltres creim que els problemes dels cròmics, de geriatria, de drogaaddicció, de la SIDA, de planificació familiar, fins i tot el de la salut mental, sobre el quan tenim un pla que no sabem si el Govern l'ha aprovat, però sí que ha publicat un llibre i pareix que la Conselleria ho ha aprovat, que nosaltres creim que és interessant, que en general és positiu, però que no el veim incardinat dins aquesta legislació que aquí ens presenten. En definitiva, tots aquests problemes de cròmics, salut mental, planificació familiar, geriatria, etc., patologies avui tan bàsiques, en aquests moments no els veim especificats d'una manera creativa en aquesta llei.

A més, la setmana que ve o l'altra, si no hi ha res de nou, debatrem en aquest Plenari el Pla quadriennal de serveis socials. Tampoc no el veim incardinat en la Llei d'Ordenació Sanitària i de creació del Servei de Salut de Balears. No li veim en els temes de la droga, la SIDA, la geriatria, ni en els dels minusvàlids, és a dir, que veim un *puzzle de coses que ha anat fent la Conselleria, però la llei que avui debatem hauria de ser coordinadora dels sectors de la sanitat pública o hipotèticament de la privada i no veim aquesta coordinació en les mateixes iniciatives del Govern.*

Podran dir que la llei parla de coordinació, certament, però ho fa des d'una òptica molt burocratitzada i no des d'una òptica d'eficàcia renovadora i valenta. La sanitat, en aquest Estat, és molt burocràtica, s'ha burocratitzat molt. A vegades hem comentat en broma que als hospitals públics sovint hi ha més controladors que persones que assisteixen els malalts i aquest és un dels problemes burocràtics grossos que aquesta llei tampoc no ajudarà a resoldre.

Tema dels usuaris, aquest és un altre tema estructural. Participació de professionals i d'usuaris a l'hora d'avaluar, a l'hora de participar en el procés sanitari. Quina decepció quan no veim una potenciació real del ciutadà a través de les seves organitzacions, una potenciació de la participació del teixit social en tot el que pugui ser crítica constructiva del funcionament del sistema sanitari en general!

Fa una estona deien que a Balears no es poden fer les metabolopaties perque no hi ha prou naixements i ara utilitzam el mateix argument: si som poquets, la participació ciutadana és més viable, ja que la societat està menys massificada que a altres bandes i per això ens ha decepcionat que no es potenciassin aquests organismes de base de representació ciutadana. En canvi, veim que a distintes organitzacions i organismes que la llei preveu tenen possibilitats de participar-hi persones d'entitats que molts de pics tenen molt poc a veure amb la sanitat i que fins ara han manifestat molt poques preocupacions pel tema de la salut,

de la salut pública en particular.

Assistència primària. Queda magre. És un dels temes cabdals, un dels temes que esperàvem més revolucionats en una iniciativa de l'autogovern i ens trobam que no és decidit, que no s'ha tengut en compte com a primer punt i com a punt definitiu. El mateix hem de comentar, i això sí que és bastant més greu, sobre el tema d'educació sanitària i el de les inspeccions sanitàries. Fa anys, des del Consell General Interinsular, que coneixem els informes que hi ha hagut a l'Administració Autònòmica, a l'administració sanitària en general, respecte de la manca d'inspecció i, més que manca, diríem de la falta d'agilitat de la inspecció sanitària. En una societat moderna, en una societat madura, en una societat de benestar és un dels temes que el ciutadà demanda, una inspecció seriosa, una inspecció amb molts de mitjans, una inspecció independent, una inspecció que arribi on pertoca en un tema tan cabdal com el de la salut.

En aquesta llei no es desbloqueja la burocràcia entorn d'aquest tema. No existeix una posibilitat de crear una inspecció moderna avançada, sinó que tormam a quedar amb aquest concepte burocratitzat, amb aquests conceptes d'anar fent més o manco la rutina que preveu el sistema sanitari. En aquest sentit, hi ha una pregunta, un interrogant que es necessari plantejar: En els sectors de la sanitat concertada aquestes inspeccions s'han de fer igual que en la sanitat pública, però ¿com es faran en la sanitat privada? Què és? ¿Que deixam de banda la sanitat privada, parlam de la concertada i en la pública continuarem fent com hem fet fins ara, o és que encara no ho tenim definit? Ho deim perquè ens pareix que una de les grans demandes que hi ha en aquesta societat és precisament d'una bona inspecció sanitària i que aquesta inspecció sanitària també ha de tenir en compte els recursos del sector privat.

En definitiva, ja que el llum ja fa una estona que s'ha encès, el nostre Grup vol marcar aquesta reflexió pública que hi ha usuaris que no es tenen en compte, professionals que de fet podrien participar molt més en una tasca de debat i d'ordenació de la nostra sanitat, no només en el sentit burocràtic, sinó de la salut, de llei de salut, que és el que pensam que demanda la societat actual. Pensam que aquesta llei ha arribat tard i que, de fet, pareix que la deixam com una espècie d'herència que no sabem com pairan els hereus.

Per tant, ens pareixeria molt més prudent que via ponència parlamentària redactàssim entre tots una llei que contemplàs els aspectes bàsics de salut que s'han anomenat i plantejat en aquest debat inicial i que són objecte de l'esmena de totalitat, o bé que deixàssim el tema per fer-ho amb més tranquil.litat durant la propera Legislatura i tenint molt més en compte aspectes que la llei no hi ha tengut.

Gràcies.

(El Sr President s'ha absentat de la sala i el Sr Vicepresident Segon presideix el debat)

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat.

En nom del Govern, té la paraula el Conseller de Sanitat Sr Gabriel Oliver.

EL SR CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr President.

Aquesta presentació tardana, que és el primer que ha dit el Sr Diputat, em recorda molt el que va dir aquí un altre Grup Parlamentari quan vàrem presentar el Pla d'Ordenació Sanitària, és a dir, pareix que les legislatures haguessin de durar tres anys en lloc de quatre. Jo no ho he vist enlloc mai i li posaré el mateix exemple que vaig posar llavors: La Llei General de Sanitat es va aprovar aproximadament un mes abans d'acabar la Legislatura i crec que ha donat molt de joc.

Aquest Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària i de creació del Servei de Salut de Balears és conseqüència d'un mandat constitucional inclós entre els drets fonamentals de protecció de la salut que va tenir el seu desenvolupament legislatiu a nivell estatal en la Llei General de Sanitat de 25 d'abril del 86, que considera la protecció de la salut com un dret inalienable de l'individu i de la comunitat, atribuint un marcat protagonisme, en el seu desenvolupament i execució a les Comunitats Autònomes que, pel que fa a la de Balears, té atribuïda competència exclusiva en matèria de sanitat i d'higiene, i de desenvolupament legislatiu i execució en el marc de la la legislació bàsica de l'Estat, de la coordinació hospitalària, inclosa la de la Seguretat Social.

El Servei Balear de Salut neix, idò, com l'eix de la reforma sanitària balear, agrupador de tots els esforços, mitjans i dotacions que, dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma, es dirigeixen a la protecció de la salut amb independència de l'Administració Interautonòmica a la qual es trobin adscrits, enquadrant-se com un sistema harmonitzador de tots els recursos, serveis i establiments públics de l'àmbit de Balears i amb els ulls posats en la futura recepció de totes les competències que en matèria sanitària permet l'Estatut d'Autonomia, especialment i fonamentalment les gestionades per INSALUD.

No obstant això, la posada en funcionament de les reformes de les estructures sanitàries previstes en el Projecte de Llei, tenint en compte el canvi radical i de transformació que sofrirà tot el sistema sanitari públic, es preveuen d'una forma lenta a fi que la seva aplicació gradual permeti l'adequada prestació de l'assistència sanitària que en tot moment ha de preocupar la nostra Administració.

Així mateix s'ha de tenir en compte que el Projecte de Llei objecte d'aquest debat crea el Servei de Salut, estableix el seu aspecte organitzatiu i les directrius generals que han d'encarrilar l'activitat del sector sanitari públic que, com es deu saber, no pot regular d'una manera específica programes d'actuació per a l'atenció d'una malaltia determinada, com ho seria, per exemple, la lluita contra la SIDA, ja que de la mateixa manera s'haurien d'incloure programes deter-

minats per a les restants malalties, cosa que evidentment no originaria una ordenació sanitària racional, sinó un catàleg de les diferents i nombroses dolences que afecten la humanitat.

A més a més que la SIDA sigui evidentment un problema sanitari greu i actual, s'ha de ponderar la seva importància d'una manera justa, sense pretendre centrar la problemàtica sanitària en aquesta malaltia, ja que aquestes són complexes, diverses i superen àmpliament els límits específics d'una dolença determinada.

La finalitat d'aquesta llei és l'ordenació del sistema sanitari de Balears de caràcter públic, creant per a això el Servei Balear de Salut com un organisme amb autonomia en la seva gestió, delimitant les competències que puguin correspondre a les Administracions públiques en matèries sanitàries, establint el marc instrumental i organitzatiu en el qual s'ha de desenvolupar i gestionar el sistema sanitari públic de Balears.

Fins a assolir aquest projecte que avui es presenta, s'ha seguit un procés molt llarg durant el qual, sota la coordinació dels serveis tècnics de la Conselleria, s'ha remès per al seu coneixement i informació a distintes organitzacions i agrupacions socials i professionals: Consells Insulars, Universitat Balear i altres institucions acadèmiques, Sindicats representats a la Mesa sectorial de Sanitat, associacions empresarials, col.legis professionals, dels quals han presentat suggerències els qui ho han considerat convenient. Fins i tot també s'ha remès al Ministeri de Sanitat i Consum, a la Unió Balear d'Entitats Sanitàries i a l'Associació de Metges Titulars de Balears.

De cap manera no podem admetre l'afirmació que no suposi la modernització de l'actual sistema sanitari, quan la realitat és que basta una lectura molt per damunt del text proposat per comprovar que en primer lloc és un Projecte de Llei que permetrà integrar al màxim, amb una gestió i organització unitària, l'atenció sanitària de Balears, és a dir, superadora de les disfuncions, encobriments, duplicitats i a vegades antagonismes que avui llasten la bona gestió de la sanitat del sector públic a causa de la dispersió de competències d'aquesta gestió entre diverses i a vegades contraposades Administracions Públiques.

En aquest Parlament s'ha invocat amb molta freqüència la necessitat de la coordinació per a la millora de la gestió i de l'atenció sanitària als nostres ciutadans. Idò bé, en el Projecte de Llei que debatem nosaltres proposam la màxima coordinació possible, la integració en un únic ens gestor, el Servei Balear de Salut i, a més a més, aquesta unificació de la gestió òbviament ha d'implicar necessàriament una disminució del burocratisme que du per si mateixa una gestió diversificada entre distintes Administracions públiques.

Però encara hi ha més: Si tenim en compte que per a la gestió sanitària proposam un ens que pugui funcionar amb la major autonomia possible, així com la possibilitat que actuï quan sigui oportú i viable, l'adopció de fórmules de col.laboració amb la gestió d'altres entitats del sector sanitari no públic a través de fórmules específiques fins i tot de caràcter mixt, tals com concerts i consorcis, per exemple, per fer així encara més àgil la gestió en la mesura que ho permeti una acció més eficaç i racional per millorar l'atenció sanitària de la població de Balears.

Creim que el Grup esmenant no ha llegit bé el projecte o no l'ha comprès, o només pretén purament i simplement oposar-se per oposar-se a la proposta del Govern. Si no, l'esmena no resulta lògica per raons d'una indeguda imputació de falta de modernització, burocratització i falta de coordinació.

Per altra part, creim que els esmenants demostren ignorància, si pretenen que el Projecte de Llei introdueixi la targeta individual o atengui específicament l'assistència sanitària de la SIDA, planificació familiar, geriatria, drogaaddicció, etc. Això, Srs Diputats, no pot ni s'ha d'introduir com a tractament específic en un Projecte fonamentalment referit a l'organització de la gestió sanitària a Balears. Es evident que aquesta gestió no pot ni ha de ser un catàleg de mesures per a l'atenció de les diverses patologies que poden afectar la salut dels ciutadans. Per les mateixes raons que proposen els esmemants, s'hauria d'establir en el text legal el tractament de totes i cada una de les malalties que per la seva incidència suposen una patalogia tan freqüent i de tanta gravetat com les mencionades pels esmenants, per exemple el càncer, les malalties renals, respiratòries, de l'aparell digestiu, del cor, etc.

Es evident que el tractament de les malalties no ha de ser objecte d'un text legal, el qual tampoc no significa l'organització de la seva atenció quan, per les característiques socials o sanitàries de la malaltia, pogués justificar accions específiques especials de técnica jurídica i organitzativa, de mesures que, si arriba el cas, adoptarà el mateix Servei Balear de Salut i que, com a màxim, en els seus aspectes organitzatius serien pròpies d'una normativa de tipus purament reglamentari, sense rang de llei, que res no impedeix que pogués dictar-se en el moment oportú, mitjançant simples normes de desenvolupament d'aquest text legal que debatem, tot això sense oblidar que mesures com la targeta sanitària individual han d'adoptar-se per l'Administració responsable de l'assistència sanitària de la quasi totalitat de la població en els moments actuals, el 98,5%, i que probablement encarà ho serà, malauradament, durant una sèrie d'anys, que és l'Administració Sanitària de la Seguretat Social.

La mateixa consideració hem de fer respecte de les obligacions dels esmenants relatives a la participació ciutadana prevista en el Projecte de Llei. Si es vol atacar el Projecte per falta de participació ciutadana, tornam a pensar que no han llegit el text atentament. Basta fer-ho amb un mínim d'atenció per veure que la participació ciutadana directa o indirecta s'estableix profusament en els distints òrgans de participació prevists en el text que proposam, per exemple els Consells de Salut de les àrees o del Servei Balear de Salut.

Així mateix el Projecte de Llei permet d'aprofundir en les mesures d'organització de l'atenció sanitària primària

mitjançant el desenvolupament de la implantació d'equips d'atenció primària dels centres de salut i dels equips de recolzament d'especialitats en els sectors sanitaris. A través de l'actuació d'aquests equips i amb la utilització dels centres de salut es possibilitarà amt tota seguretat l'extensió i aprofundiment de l'educació sanitària, com pot comprendre qualsevol que conegui el funcionament i les funcions que normalment realitzen aquests equips en aquests centres. Es obvi que les seves actuacions agilitaran amb tota seguretat l'educació sanitària dels ciutadans de Balears; només es pot afirmar el contrari per desconeixement o per sistemàtica i equivocada oposició. Es absurd pretendre que amb una llei s'estableixi la composició d'aquests equips tècnics, que necessàriament variaran segons l'extensió i característiques de la població que hagin d'atendre. Qüestions clarament de detall establirien normes de rang inferior a les lleis, amb bona tècnica jurídica i fins i tot sanitària.

Quant a les mesures d'inspecció sanitària, no podem entendre què pretenen els esmenants, ja que és evident que les mesures d'inspecció han de ser objecte de l'actuació merament executiva que sigui necessària en cada cas, però a més a més la inspecció ha de correspondre, en aplicació d'un principi d'organització administrativa adequat i generalment admès, als òrgans de l'Administració que tenen la responsabilitat del control i la tutela dels ens autònonoms. En definitiva, la inspecció ha de recaure fonamentalment en els serveis centrals de l'Administració principal, a la seu de la Conselleria del Govern Balear, a la qual s'adscriu el Servei Balear de Salut sense perjudici de l'oportuna, convenient o necessària col.laboració dels mitjans tècnics i personals d'aquest servei.

Per últim, no podem admetre que no representi avanços a la política sanitària de l'Estat. ¿És que el Grup esmenant no sap que quasi la totalitat de la Llei General de Sanitat és pràcticament normativa bàsica? ¿Potser no sap que aquesta llei estableix un model sanitari que hem d'observar, ens agradi o no? ¿És que no sap que aquest model és el que hem de seguir fonamentalment i que de fet el segueixen totes les Comunitats Autònomes?

Ja hem dit que aquest Projecte de Llei ha previst, en tot allò que ha estat possible, la possibilitat de fórmules molt diverses per abastar la millor gestió de la sanitat a Balears. En conclusió, creim que el Projecte de Llei que proposa el nostre Govern és el millor possible i que fonamentalment es troba en línia amb la totalitat dels serveis de salut que es van establint a les Comunitats Autònomes, fins i tot les de governs de signe polític molt diferent.

Creim, idò, que el text proposat es pot enriquir com qualsevol Projecte de Llei i que amb tota seguretat s'enriquirà al llarg de la seva tramitació en aquest Parlament, però no podem admetre de cap manera que pugui prosperar una esmena a la seva totalitat. No ens trobam davant qüestions de valentia ni de gosadies vanguardistes, sinó davant un Projecte que permeti millorar, dins la legalitat que ens obliga a tots, la gestió de l'atenció sanitària dels ciutadans de Balears, fer-la millor, més racional, més integrada i més eficaç.

Això és tot. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Conseller. Té la paraula el Sr Sebastià Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President.

Feia molts anys que no em deien això d'osadia vanguardista, però m'ha satisfet moltíssim, això sí que vull que consti, ja que jo pensava que passats els quaranta ja no era adient. En un paraula: m'he sentit molt satisfet.

Naturalment, continuarem mantenint el debat en el to polític i tècnic adequat i volem insistir molt breument en alguna de les raons, perquè tampoc no es tracta de cansar ningú.

No és això, Sr Conseller. Evidentment, el text de la Conselleria és pot millorar. Es un text en general organicista, que segueix la legislació bàsica de l'Estat, tot això és clar, però seguint un poc la lletra de la cançó, "no és això, companys, no és això". A nosaltres ens pareix que vostès continuen sense definir objectius, prioritats i necessitats; ens pareix que vostès parteixen d'una concepció excessivament seguidora d'una legislació bàsica que s'ha de tenir en compte, és clar que sí, ja ho he dit abans. Coneixem bé la Llei de Sanitat de l'Estat, com és natural, i creim que en certs aspectes ha fet avançar coses - en altres prou problemes té el Ministeri de Sanitat ja que no hi manera de moure la carcassa i la tradició burocràtica existent -, però nosaltres esperàvem una mica més i li vull posar un exemple, Sr Conseller de Sanitat.

El mateix Govern del qual vostè forma part ha presentat dues lleis de qüestions fiscals que em pareix que debatrem la setmana que ve o l'altra, miri per on. Això és gosadia, no sé si vanguardista o no, ja veuren el debat i els resultats, però almanco és una concepció d'autogovern, una demostració que feim qualque cosa diferent, que sortim de la rutina, ja veurem si ho aprovam o no, avui hi ha el Conseller d'Economia, però és qualque cosa, com ho va ser retirar ahir el Pla Director de Ports Esportius, evidentment per molts de motius, entre d'altres les al.legacions, etc., i també ho és aquest Pla Director d'Oferta Turística que pareix que a la fi es posarà a informació pública dins l'any 91, em pareix que vaig entendre que així ho deia el Conseller de Turisme, però certament això que ens duen en Sanitat, no, per aprovar això quasi quasi podem aprovar el Decret una poc modificat amb algunes bones esmenes de l'Oposició que s'haguessin pogut tenir en compte. No dóna el pes, des d'una òptica d'autogovern, de concebre la sanitat no només com una cosa administrativa, sinó com una cosa de salut i també de considerar que no hem de parlar d'un *puzzle*.

Vostè diu que durant molts anys la Seguretat Social encara haurà de fer la tarjeta i no sé que més. Aleshores ¿què feim, amb la llei, si no tenim clars els processos de

desbloqueig, d'assumir competències, de convenis, de gestions compartides amb l'Adminisració de l'Estat, entre les quals em pareix que darrerament n'hi ha que funcionen bé, com vostè ha dit públicament, per exemple la de l'Hospital Joan March, etc. Creim que aquí hi ha hagut una espécie de repressió legislativa i perdonin la expressió, és a dir, que l'any 90 hi ha havia prou elements per haver fet qualque cosa més per a la salut pública, menys burocratitzada i a partir de contradiccions que certes Administracions de l'Estat ja comencen a resoldre, perquè a partir de la Llei General Sanitària certament l'Estat ha anat resolent algunes coses, amb intenció de reformar-les, cosa que nosaltres no veim en el seu text.

Participació ciutadana. Miri, composició del Consell de la Salut: el Conseller; sis vocals en representació de l'Administració Autònoma designats pel Govern de Balears, un dels quals serà Director Gerente del Servei Balear de Salut; quatre vocals dels Consells Insulars, quatre vocals dels Ajuntaments, quatre vocals de les organitzacions empresarials, quatre dels sindicats representatius en l'àmbit sanitari, quatre del col.legis professionals de metges, apotecaris, veterinaris i ajudants tècnics sanitaris, dos vocals en representació dels usuaris - dos - designats per les organitzacions o associacions de consumidors amb implantació a la Comunitat Autònoma - la Nuredunna i no sé quina deu ser l'altra -, un vocal representant de la Reial Acadèmia de Medicina i Cirurgia de Balears, un vocal representant de la Universitat i el secretari, que evidentment serà designat pel Conseller de Sanitat i Seguretat Social. Això no és desbloquejar res de l'aparell burocràtic tradicional i no és dur-hi els usuaris, això és frenar l'usuari respecte d'aquest tema.

El *puzzle* que vostè ens presenta d'institucions sanitàries continuarà existint per molta voluntat que hi hagi i per molt que la llei ho digui, és a dir, per molt que vulguem. Aquí, o pegam un toc de timó i centram molt més les coses, intentam parlar fins i tot del Psiquiàtric, per cert, vostè ha dit que ja ha consultat els Consells Insulars, però en el Consell Insular que jo hi som no hi hagut cap debat sobre aquest tema, no s'ha duit a debat ni se n'ha donat coneixement als Consellers, no sé qui pot haver donat la seva opinió respecte d'aquesta llei. El Sr Rus, que veig que és aquí i que també forma part de la Comissió de Sanitat, pot dir que no ens han demanat mai cap opinió ni hem fet cap debat sobre aquest tema, en el Consell de Mallorca. Per tant, atenció a aquestes observacions sobre la participació dels col.lectius, professionals, institucionals, etc.

Per tant i en definitiva, Sr Conseller, tant de bo la posada en pràctica de la llei signifiqui el que vostè deia fa un moment des d'aquesta tribuna, però jo crec que hem d'arribar a un punt intermedi. Evidentment deixarem de banda les gosadies vanguardistes, però convindrem, sobretot, que hem de reduir al màxim tota la parafernàlia burocràtica en la sanitat, cosa que vostès no han fet i, a més, tampoc no han tengut en compte que, per ser avançada en temes sanitaris, avui en dia una llei hauria d'incloure aspectes bàsics de pla de salut o de llei de salut.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Serra.

Té la paraula el Conseller de Sanitat, Sr Gabriel Oliver, per tancar la qüestió incidental.

EL SR CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr President.

Sr Serra, vostè mateix reconeix que la Llei de Sanitat és norma bàsica pràcticament en tots els articles; tret de cinc o sis, crec, la resta és bàsic i de compliment obligat per a totes les institucions d'aquest Estat. Idò dins aquestes limitacions, encara hem fet millores, encara hem obert finestres i grosses. Quan nosaltres definim aquest Servei Balear de Salut com un ens públic totalment independent en la seva gestió, no sé com ho defineix la llei, això dóna peu que en aquesta Comunitat es puguin gestionar aspectes de la sanitat a través de consorcis, a través de convenis amb entitats públiques i privades, exactament igual, i que fins i tot alguna empresa privada pugui gestionar totalment algun dels hospitals, això ho permet aquesta llei.

A més a més, diu que no definim objectius i prioritats. Jo crec que definir com a objectiu màxim la unificació de tota la sanitat en un sol servei! Diu que això burocratitza. Escolti, si avui hi ha administració en cada Consell Insular, en molts dels Ajuntaments que ara posen serveis de promoció de salut, etc., etc., i tot això s'ajunta en un sol ens públic, si això no és reduir o no dóna la possibilitat de reduir. Si es farà o no, ja és una altra qüestió; és possible que no es faci, efectivament.

Pel que fa al procés d'assumir competències que tant el preocupa, vostè sap que en Sanitat aquí s'ha fet una escalada des del dia que vàrem començar a dignificar una mica l'atenció primària, que vostè diu que no ens preocupa. Una vegada que vàrem haver fet tots aquests centres sanitaris, que vàrem fer una ordenació sanitària perquè aquesta llei ens ho permetia i la vàrem exercir al màxim, vàrem ser una de les primeres Comunitats que va fer una ordenació com calia, i després, a més a més, hem anat a un conveni d'atenció primària amb el Ministeri de Sanitat - fa temps, no és dins l'any 90, aquesta coordinació que li dic és anterior - i després de començar a posar en pràctica els punts d'atenció continuada, és a dir, l'aplicació pràctica del Pla que havíem fet i al cap de pocs dies els centres de salut, només ens quedava per fer el Servei Balear de Salut, dur aquest Projecte de Llei.

No som, ni de molt, la darrera Comunitat que ho ha fet. N'hi ha molt poques que l'han presentat i si ho llegeix veurà que totes, incloent les de distint signe - les de Catalunya, Aragó, València, Madrid - totes naveguen o han de navegar dins aquestes aigües. Unes obren més finestres que les altres, jo diria que la de Catalunya i la nostra n'obren prou.

Quant a la participació ciutadana, vostè mateix ha lle-

git els Ajuntaments, els col.legis, els sindicats, els usuaris i no sé quantes coses. Si això no és participació, jo no sé què hem de fer. Anar-les a agafar pel carrer?

En definitiva, jo no crec que aquesta llei pugui admetre una esmena a la totalitat. No crec que una persona que hagi estudiat el procés de la sanitat en aquestes illes. Jo crec que no ha anat malament del tot, que ha anat molt coordinat. La coordinació amb Insalud ve de molt antic, les reunions mensuals amb el Director Provincial d'INSALUD ja fa quatre anys que es fan, ja les fèiem quan hi havia Adolfo Marqués. Proves d'aquesta coordinació són que els hospitals funcionen, que fa dos dies hem aconseguit un conveni singular per a l'Hospital Joan March i, per exemple, crec que el Banc de Sang és una altra prova de coordinació amb INSALUD que es posarà en marxa d'aquí a pocs dies, i crec que el tema de consell genètic que s'ha discutit avui és una altra prova d'aquesta coordinació, és a dir, que no crec que seriosament es pugui fer una esmena a la totalitat d'aquesta llei.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Conseller.

Grups Parlamentaris que vulguin intervenir en el debat?

Per part del Grup Parlamentari del CDS, té la paraula la Sra Aleñar.

LA SRA ALEÑAR I PUJADAS:

Gracias, Sr Presidente.

En nombre del Grupo CDS, solamente para fijar posiciones. La verdad es que cuando leímos en la prensa que el Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES había presentado enmienda a la totalidad al Proyecto de Ley de Ordenación Sanitaria y creación del Servicio de Salud de Baleares, estuvimos tentados de apoyar dicha enmienda de totalidad, Primero fuimos a buscar el texto alternativo, lástima, no lo encontramos. Qué quiere decir eso? Que CDS no participa plenamente en el Proyecto de Ley que ha presentado el Gobierno, prueba de ello es que creo que ha presentado bastantes enmiendas, pero el problema es que al no haber texto alternativo preferimos este Proyecto de Ley, que creemos podrà ser mejorado a través de enmiendas que han presentado el resto de los Grupos, antes que no tener ninguno. Estamos prácticamente de acuerdo con todos los razonamientos que ha dado, pero "llévenselo, Srs del Gobierno, hagan otra"; la verdad es que preferimos tener una, aunque creemos que puede ser mejorada en múltiples aspectos.

En su primera intervención, Sr Serra, ha dicho que pràcticamente se ha copiado la legislación estatal. Yo le diría, por el contrario, que si se hubiera copiado en algunas cosas, se hubieran evitado múltiples enmiendas, porque tal vez ha pasado lo que usted ha dicho: "més o manco arreglada". Sí, arreglada a su manera, tal vez, y en algunos aspectos que consideramos básicos y, además, de obligado cumplimiento en las Comunidades Autónomas, efectivamente sólo deberia haber sido copiado lo que ha sido reducido o modificado. Sobre esta base han ido un poco nuestras enmiendas en algunos de los artículos que debían ser de obligado cumplimiento y no lo han sido o este Govern ha considerado que no no lo eran.

En definitiva, creo que hay ser posibilistas y que el texto del Gobierno podrà ser mejorado. Nos abstendremos en la enmienda de totalidad.

Muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra Portaveu del Grup Parlamentari del CDS.

En nom del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Gómez Arbona.

EL SR GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr President.

Primerament voldríem felicitar el Govern, perquè encara que amb el considerable retard d'un any, aquesta llei hagi entrat el Parlament, i també felicitar el Sr Conseller perquè no és molt freqüent que els Consellers vinguin a parlar en un Plenari i creim que és bo perquè es puguin discutir els temes.

Certament, l'any 87 el Govern es va preocupar per fer el Decret d'Ordenació Sanitària i aquest Projecte de Llei hauria de servir per completar la normativa jurídica que permeti assegurar la protecció de la salut, hauria de desenvolupar i adaptar a les peculiaritats de les nostres illes la Llei General de Sanitat, que realment és la llei bàsica sobre la que s'hauria de fer aquest Projecte de Llei.

La creació del Servei Balear de Salut hauria de servir per integrar i coordinar tots els esforços en matèria de salut de les Administracions públiques i privades i el nostre dubte és si realment aquest Projecte de Llei ho aconsegueix. Aquest Projecte de Llei ¿serveix realment per integrar i coordinar tots els esforços en matèria de salut de totes les Administracions públiques i privades? El nostre Grup té els seus dubtes i si no ha presentat una esmena a la totalitat és perquè creim que una de les funcions del Govern és governar i, des de la nostra oposició, ens toca esmenar tot allò que sigui possible i certament aquesta llei té moltes coses a esmenar, cosa que hem demostrat amb la gran quantitat d'esmenes que hem presentat. Tal vegada hi hauria motiu per presentar una esmena a la totalitat, perquè hi ha diferències ideològiques importants, però nosaltres creim que la funció del Govern és presentar un Projecte de Llei i la funció de l'Oposició és intentar millorar-lo.

Nosaltres confiam que del debat de Ponència en pugui sortir una llei consensuada i a gust dels diferents grups po-

lítics, però repassem les diferències que el nostre Grup considera importants respecte del Projecte de Llei que ha presentat el Govern. Primer de tot s'ha de dir que hi ha un punt que nosaltres creim important. El Projecte parla de sistema sanitari públic, creim que quan l'Estatut marca unes competències no es refereix únicament al sistema públic, sino al sistema sanitari de totes les Illes. No sé si és una mancança o si ha estat un oblit, però jo crec que l'Estatut marca prou competències per ordenar tot el sistema sanitari i no únicament el sistema públic, però crec que això es pot solucionar bastant en Ponència.

Un altre punt on la llei revela una gran mancança des dels primers articles és el seu concepte sanitarista. És una llei assistencial, no és una llei de salut, en això estic d'acord amb el que ha comentat el Sr Serra. Això és veu en tots els articles de la llei, tots els apartats que fan referència a salut són tractats mínimament i únicament amb pinzellades. Creim que aquesta llei s'hauria d'haver aprofitat per donar un impuls decidit a tot el tema de promoció de la salut, una de les grans mancances que ha tingut la Conselleria de Sanitat tots aquests anys. Això es veu en els principis generals, on falten temes com l'educació sanitària, la protecció del medi ambient, les quals mancances indiquen que el tema de promoció de salut queda en segon terme en el camp dels interessos del Govern.

També hi ha un altre punt que indica que el tema de salut en general, no únicament l'assistencial, té poca importància per al Govern. Quan parla del Pla de Salut, realment hi dedica un petit apartat i no defineix els continguts ni marca realment els terminis, únicament es basa en la Llei General de Sanitat. Nosaltres creim que hi ha una mancança molt important, la de defensar tot el tema de la salut. Crec que si una cosa defineix aquest Projecte de Llei, és la poca importància que dóna al tema de salut.

Un altre punt sobre el qual no puc estar gens d'acord amb vostè i sí hi estic amb el Sr Serra, és el paper que la llei dóna a la participació comunitària. Ni en els principis ni en els diferents Consells - els d'Administració, de Direcció i de Salut - es pot dir que hi hagi una representació important de la Comunitat. Hi ha una representació realment important del Govern, però parlam de representació comunitària, Sr Conseller. Per tant, si parlam de representació comunitària, hi ha d'haver representants de la gent.Del Govern n'hi ha molts i creim que hi ha altres organismes on hi han de ser, però no en els de participació comunitària.

Un altre tema que s'havia tengut en compte en altres lleis i que en aquesta desapareix és el paper que s'atorga al Parlament. Per a aquesta llei, el Parlament no existeix. Creim que el Parlament és un òrgan de control de Govern, però també ho pot ser de consens. Ja sé que açò no agrada al Govern i que fins avui no l'ha considerat mai un òrgan de consens, però creim que ho pot ser. De la mateixa manera que la Llei d'Acció Social marca que el Pla Quadriennal haurà de venir en aquest Parlament per a la seva aprovació, nosaltres creim que el Pla de Salut també podria venir-hi. Creim que això demostra la filosofia del Govern respecte del Parlament, com la va demostrar fa unes quantes setmanes l'incompliment constant de les proposicions que aquí s'aproven.

Un altre punt que nosaltres creim importantíssim i que en altres lleis ve clarament marcat és el tema d'investigació i docència. El Pla passa de puntetes sobre investigació i docència. Si realment el Conseller vol donar a la Universitat la importància que diu, creim que en aquest Projecte de Llei s'hauria de fer d'una forma decidida i no és així. Primer, creim que falta donar el paper docent a tota l'estructura del servei balear de salut; segon, que desaprofita l'ocasió per crear l'Institut Balear de la Salut. Creim que era una ocasió magnífica per crear aquest Institut en col.laboració amb la Universitat - sabem que hi ha bones relacions entre aquesta i el Govern - per donar suport científic i tècnic al Govern i a qualsevol organisme de l'Administració que el pugui necessitar; per a la formació d'especialistes, dels quals n'estam molt mancats; en temes epidemiológics, i d'investigació de l'ambit de la salut, en els quals anam molt endarrerits; en l'educació sanitària, on realment hi ha molta descoordinació, i en el control sanitari, és a dir, que hi una sèrie de temes importants que jo crec que el Govern, ja que feia aquesta Llei de creació del Servei Balear de la Salut, els hi podria haver inclòs.

Un altre tema que nosaltres creim que tindrà una importància decisiva és l'avaluació i control de la gestió del Servei Balear de Salut. A altres Comunitats Autònomes aquest tema és tracta amb molta minuciositat, però en aquest Projecte de Llei no creim que hi hagi elements suficients per avaluar contínuament la gestió dels diferents centres i serveis ni tampoc de seguir quina avolució econòmica té.

Vostè sabrà, Sr Conseller, que el principal problema que hem tingut les diferents autonomies quan ham rebut la transferència d'INSALUD ha estat poder controlar la gestió econòmica. Podríem dir que, encara que tothom les vulgui, sabem que les transferències són un mort des del punt de vista econòmic, un tema molt difícil de manejar. Es podrien donar les primeres passes perquè quan arribassin aquestes transferències, hi hagués els mecanismes oportuns per controlar la gestió econòmica. Jo podria dir que, per sort, a la nostra Comunitat Autònoma hi ha persones expertes, tècnics reconeguts a nivell de tot l'Estat Espanyol quant a economia sanitària; creim que hauria estat una bona mesura que el Govern els hagués demanat consell per saber la seva opinió i quins mecanismes es podien posar a la llei.

Un altre tema constant en les diferents propostes del Govern, però que aquí creim que falta és el de la incompatibilitat d'alts càrrecs. A cap figura d'alt càrrec que ve en aquesta llei s'esmenta res sobre el tema d'incompatabilitats. Sabem que tal vegada és una constant de la Conselleria, aquesta de poder compatibilitzar càrrecs, però creim que ja és hora que els professionals de la salut ho siguin totalment i això és un tema difícil, per tant ens hi hem de començar a acostumar: Els professionals de la gestió sanitària són professionals d'açò i no podem repartir les seves feines.

Quant als convenis amb centres privats, el nostre Grup hi està d'acord. En aquest moment de limitacions, no estam

en contra de que perque la sanitat i la salut pugui arribar a tots els nostres ciutadans de la nostra Comunitat, si s'han de fer convenis amb centres privats, que es facin, però amb moltes més mesures de control de les que venen marcades al Projecte de Llei. Resulta que la llei marca que la revisió del concert s'ha de fer cada cinc anys i això ens sembla una laxitud realment excepcional, creim que la revisió del concert s'hauria de fer cada any. La incompatibilitat de poder concertar amb centres els directius o propietaris dels quals siguin càrrecs del Servei Balear de Salut, el cobrament de conceptes no sanitaris, el control de la gestió econòmica d'aquests centres, creim que tot això no ve prou especificat.

Un altre tema que creim important és el paper que aquest Projecte de Llei assigna als Consells i Ajuntaments. Com vostè veu, hem fet una lectura detallada de la llei, crítica, però constructiva, i pel que fa als Consells creim que aquest Projecte de Llei és regressiu. El Projecte de Llei desconeix que existeix un Estatut i que existeix una Llei de Consells, i no atorga cap possibilitat perquè els Consells puguin assumir unes transferències en matèria sanitària. Creim que realment és un fet regressiu, quan actualment es demanen el màxim de competències que marca l'Estatut d'Autonomia que pugui tenir el Govern i puguin ser transferides. Fins i tot, l'apartat 3 de l'article 22 arriba a dir que mentre els Consells no nomenin els representants del Consell de Direcció, el Govern ja nomenarà el seu i anirà fent. Creim que s'han de respectar els Consells, així ho marca l'Estatut i la Llei de Consells.

Quant als Ajuntaments, hi ha un fet que ens ha cridat l'atenció. Si fins ara els Ajuntaments tenien uns tècnics sanitaris al seu servei, encara que com a funcionaris dependien de la Comunitat Autònoma, en aquest moment, perquè aquests tècnics facin el mateix servei que fan ara, els Ajuntaments hauran de pagar, novetat que marca aquest Projecte de Llei. La veritat és que ho consideram un tema nou que no entenem i amb el qual no estam d'acord, perquè a més a més aquest Projecte de Llei marca que l'Ajuntament no ho podrà concertar amb cap altra entitat privada. Sense haver consultat els Ajuntaments, creim que realment és una de les novetats que el Sr Serra qualificaria de "novedosa". Als Ajuntaments potser no els caigui molt bé.

Tampoc no ens sembla que quedi molt clara aquesta adscripció sobtada de tots els centres i serveis que tenen els Ajuntaments al Servei Balear de Salut. Estam d'acord que aquest Projecte de Llei ha d'integrar tots els serveis, però les fórmules d'integració de tots els serveis al Servei Balear de Salut ens semblen poc clares i que podrien ferir l'autonomia municipal.

En resum, com ha pogut veure, el nostre Grup ha estat crític. Tenim greus diferències ideològiques amb el seu Projecte de Llei, creim que hi ha moltes coses a millorar i moltes a canviar, però pensam que això es pot fer en Ponència. Confiam que continuï l'esperit de consens o que hi sigui a partir d'ara i, per tant, anunciam que ens abstendrem i que a Ponència intentarem canviar al màxim aquest Projecte de Llei.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat.

Si el Sr Conseller no vol intervenir ara, per part del Grup POPULAR té la paraula el Sr Vicens Serra.

EL SR SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr President.

Manco mal que finalment s'ha arreglat. Jo pensava que el representant del PSOE, després de tantes esmenes parcials, donaria suport a l'esmena a la totalitat que ha presentat el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Després de tantes esmenes parcials, hi ha hagut una abstenció. Va bé, qualque cosa de bo hi ha en aquest projecte de Llei. De totes maneres crec que no era el moment de fer la relació d'esmenes parcials, crec que ara intentam valorar les línies generals d'un Projecte de Llei que ha presentat el Govern i que no és oportú entrar a debatre totes aquestes esmenes parcials. No és oportú pel temps ni pel moment del tràmit parlamentari en què ens trobam.

En línies generals i per fixar postura, jo crec que podem partir de la base que el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària i de creació del Servei Balear de Salut és una conseqüència de la Llei General de Sanitat, com ho estipula el seu article 49, que contempla les característiques fonamentals que ha de tenir tot servei de salut. Aquestes característiques figuren a l'article 43 de la Llei General de Sanitat: extensió a tota la població, organització, coordinació i prestació d'una atenció integral a la salut. Això són criteris comuns a altres serveis de salut, que han de configurar el sistema nacional de salut. Els principis bàsics de la Llei General de Sanitat es contemplen i per això no ens pareix indicada una esmena a la totalitat, sobretot quan veim els perquès d'aquesta esmena. Tots i cada un dels motius bàsics de rebuig del text pensam que no s'han de reflectir en un Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària, fonamentalment perquè el que s'intenta legislar és la coordinació hospitalària i el desenvolupament dels punts de l'esmena són responsabilitat d'una posterior i correcta gestió del Servei de Salut, tal com ve expressat a l'article 18 de la Llei General de Sanitat i són implícits d'aquesta.

Per altra part, crec que s'han de mencionar altres plans que el Govern ha presentat amb caràcter informatiu. Em referesc al Pla de Salut Mental, on ja es fa patent una coordinació entre el que ha de ser, per exemple, l'esmentat Hospital Psiquiàtric i les unitats psquiàtriques dels hospitals generals. A part d'això, consideram que cas d'existir alguna possibilitat de millora del Projecte de Llei es pot fer, a través d'esmenes concretes, quan es plantegi la conseqüent tramitació parlamentària. Per tot això, votarem que no a l'esmena de totalitat.

Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat.

Té la paraula el Conseller de Sanitat, Sr Gabriel Oliver.

EL SR CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr President.

Només unes paraules per contestar al Diputat Sr Gómez i Arbona, ja que ha fet moltes al.lusions a la meva labor. M'ha fet gràcia la primera, "les poques vegades que parla en un Plenari". Jo no sóm Diputat, jo venc a parlar aquí cada vegada que m'ho demanen. Durant la Legislatura anterior, els debats entre el representant de Sanitat del seu Grup i el del meu eren famoses, jo crec que tothom se n'anava per no es coltar-los perquè eren massa tècnics, però - n'hi havia ple sí, ple també, eh? Però jo vendré cada vegada que em cridin, no es preocupi.

Parlant un poc més seriosament, vostè diu que hem d'adaptar la llei a les característiques de les nostres illes. Jo crec que ho hem fet sempre. En el Pla d'Ordenació Sanitària, que és un pròleg d'aquesta llei, quan la llei fixa per a tot el país que cada àrea de salut tendrà taxativament entre 200.000 i 250.000 habitants i deixa una porta oberta dient que les illes podran no fer-ne cas, automàticament ja vàrem fer cas d'això i posàrem una àrea de salut a Eivissa-Formentera i una altra a Menorca amb 70.000 o 80.000 habitants. Li ho pos com a exemple que realment s'han tengut en compte les característiques de cada illa.

Vostè diu que no feim cas de l'Estatut perquè per ventura no donam als Consells Insulars tot allò que els podria donar l'Estatut. Jo li diria que el seu Grup ho hauria hagut de tenir en compte quan va fer la Llei de Sanitat, que en el seu pròleg ja parla que l'eix d'aquesta Llei de Sanitat en la qual es basarà tot el sistema nacional de salut seran les Comunitats Autònomes. A més a més, també defineix com a norma bàsica i d'obligat compliment que tots els serveis, seccions, tot allò que faci olor de sanitat en qualsevol institució intraautonòmica passarà a dependre del servei regional d'aquella Autonomia. Jo no vaig fer aquesta llei. Abans, quan contestava al Sr Serra, ja he dit que l'hem de complir, ens agradi i no. Jo també la modificaria en molts d'aspectes, per ventura aquest seria un dels quals, és a dir que tal vegada això ho podríem dur al Parlament de la Nació.

Quant al concepte sanitarista de la salut, que no tenim en compte o passam de puntetes sobre el Pla de Salut, si també llegeix i retorna a la Llei General de Sanitat, norma bàsica, veurà com aquesta defineix com s'ha de fer el Pla de Salut. Donava un temps perquè el Govern fes i donàs aquestes indicacions de com s'havia de fer aquest Pla de Salut i encara no les ha donat, també ha passat el termini, eh?, però de totes formes nosaltres dedicam tot el Títol III del Projecte de Llei al Pla de Salut d'aquesta Comunitat i no crec que ho abandonem ni res d'això. El que passa és que els plans de salut han d'anar coordinats amb els de totes les altres Comunitats i amb el sistema nacional de salut. A més a més, hi estam d'acord amb aquesta coordinació: és on ens diran si hi haurà doblers o no pel Pla de Salut que nosaltres proposem, és on la llei diu que ens ho diran.

Quant a l'educació sanitària, si vostè llegeix el conveni que vàrem signar amb el Ministeri de Sanitat sobre equips d'atenció primària, veura com aquest tema no està tan abandonat com diu. El vàrem fer conjuntament, preveu que hi haurà un coordinador i que hi haurà un reglament d'ordre intern en cada centre de salut i que, a més a més, es faran càrrec totalment de l'educació sanitària.

Sobre la participació li dic el mateix, podem augmentar segons quines. Natural que hi ha participació de la Conselleria, no en faltaria d'altra, el sistema de salut és adscrit a la Conselleria de Sanitat, però també n'hi ha dels Ajuntaments, ¿o és que els Ajuntaments no representen els ciutadans? També n'hi ha dels col.legis, dels sindicats, de les organitzacions empresarials, que en podem posar més? Podem parlar d'això, és evident. Ara bé, potser cadascú entén la participació de manera diferent i haurem de posar altres participants. També han dit, no record si vostè o el Sr Serra, que no havien complert la Llei de Sanitat, norma bàsica. Nosaltrem hem discutit aquest Pla amb el Ministeri de Sanitat i tot el que és norma bàsica s'ha recollit en aquest Projecte de Llei.

Quant a la gestió econòmica d'INSALUD, s'ha de dur com diu l'Estatut, és a dir, nosaltres només tendrem la gestió d'INSALUD, no podrem posar un altre sistema de gestió econòmica que el que du INSALUD i haurem de seguir el seu sistema de caixa única i la resta. Els problemes econòmics comencen per una cosa, això ho sabem tots, els problemes econòmics comencen perquè amb la forma de dur pressuposts que té l'Estat, ¿dóna doblers a INSALUD fins al mes de setembre? Encara no, i després hi han d'afegir doblers perquè tot el que arrepleguen dels altres Ministeris que no es gasta ho apliquen a INSALUD. És una tècnica pressupostària com qualsevol altra, però és la que segueix sistemàticament l'Administració Central i, naturalment, les Comunitats que tenen transferit INSALUD pateixen d'això; totes excepte el País Basc, com vaig dir l'altre dia en Comissió, l'únic punt deliciós d'Espanya on INSALUD no representa cap càrrega econòmica. A tots els altres llocs, fins i tot a Madrid, en representa i molta, i a nosaltres ens en representarà, naturalment, i preveim la transferència d'INSALUD.

Per què creu que vaig lluitar per l'Hospital de Manacor? El seu Grup va votar en contra d'aquest Hospital, per cert, de si si s'havia de fer a Manacor o a Palma, però jo ho vaig fer per això, és a dir, si era prioritari l'Hospital de Manacor o el de Palma, crec que aquí es va votar en contra, però és igual. Per què em vaig dedicar a això i per què vaig discutir tant de temps amb el Ministre i tots els seus Directors Generals? Perquè vull que transfereixin a aquesta Comunitat un sistema hospitalari com cal, no amb un sol hospital i amb la macrocefàlia de Palma.

Els Ajuntaments hauran de pagar i no podran concertar amb una altra entitat. Això ho diu la Llei General de Sanitat, eh? La Llei General de Sanitat diu que els Ajuntaments, per exercir les competències en salut pública que els marca la Llei de Règim Local i la mateixa Llei de Sanitat, hauran d'acudir a l'àrea corresponent. Això diu la Llei de Sanitat i nosaltres ho hem recollit, hauran de pagar. Escol-

ti, els Ajuntaments no són tan parcs, a l'hora de pagar. Quan jo els he proposat que fessin centres sanitaris, que col.laborassin, tots, fossin del signe que fossin, ho han fet amb molt de gust donant solars, ajudant amb una participació a vegades molt forta a la construcció d'aquests centres, és a dir que INSALUD ara vol que els Ajuntaments també paguin el transport.

El tema de l'Hospital Psiquiàtric, que em pareix que abans no l'he contestat, naturalment que nosaltres l'assumirem. Qui es veu que no ho assumeix de cap de les maneres és INSALUD, per ara. Per què no els vol assumir? No els considera sanitaris o considera que encara hi ha un embull molt gros, tenim aquestes discussions.

Per altra part, jo estic convençut que aquest Projecte de Llei hauria de tenir un cert consens. Jo crec que hauríem de caminar per aquí i quan he dit que aquest Projecte de Llei s'havia d'enriquir en aquest Parlament, em referia específicament a aquest consens entre tots els Grups o fins on puguem arribar, respectant les diferències i sumant voluntats.

Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Conseller.

Sr Gómez i Arbona, no per debatre res, perquè crec que el tema s'ha debatut prou, però s'ha fet una afirmació que segurament vostè vol rebatre. Té la paraula.

EL SR GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr President.

Voldria aclarir una afirmació que ha fet el Sr Conseller. Pel que fa a l'Hospital de Manacor, el nostre Grup no va votar en contra, va votar a favor, miri les actes. M'agradaria que quedés enregistrat perquè m'ha semblat una falsedat.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el Sr Sebastià Serra per tancar el debat.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President. Per cloure el debat i com a rèplica conjunta als distints Grups.

Si d'aquest debat treim en clar que dins Ponència i Comissió hi haurà voluntat de consens i, per tant, d'acceptació d'esmenes escrites o de noves esmenes en veu enriquidores que puguin sortir, el nostre Grup es manifestarà molt satisfet. Tot i mantenint que a hores d'ara una Llei de Sanitat hauria d'incloure temes de salut - en això, Sr Vicens Serra, discrepam: continuam mantenint que els nou punts que nosaltres propugnam i que jo he he comentat en la primera intervenció, que no tenen res a veure amb esmenes parcials o articulat, sinó globals, són la gosadia que calia per a una Sanitat millor -, si s'admeten aquelles esmenes, repetesc, i rompem aquesta dinàmica tan peculiar d'aquest Parlament de cercar els pactes de la majoria sense saber amb qui per anar salvant no sabem massa bé què, certament haurem avançat.

Jo vull recordar que d'aquelles intervencions i d'aquells debats de la passada Legislatura sobre el Pla d'Ordenació Sanitària i la Llei d'Acció Social que varen avorrir molts Diputats, sobre els quals hi ha moltes actes i molts de documents, en podem deduir una cosa i és que s'han fet lleis mal fetes, plans mal fets, que ha faltat informació ciutadana i informació institucional i que precisament per això hi ha conflictes, com per exemple amb el Pla Quadriennal de Serveis Socials o amb el Pla d'Ordenació Sanitària. D'això tots en sabem prou i tots procuram que hi hagi un mínim de conflictes socials, però hi són.

També hi ha un altre tema que ha introduït el Sr Gómez i Arbona, jo crec que molt encertadament, que el nostre Grup vol tractar en aquesta rèplica conjunta a tots els Grups per tal de fer més via, de manera que realment feim tres rèpliques en una, Sr President. Precisament és el problema de les lleis que surten de certes Conselleries d'aquest Govern que no tenen en compte altres lleis aprovades per aquest Parlament i això és greu, molt greu. Què passa, aquí? Passa que l'assessoria jurídica és de Presidència, però no assessora les lleis que surten de determinades Conselleries. El que passa en aquest Govern quant a lleis és un *puzzle*.

L'excusa és que l'Estatut no permet un consell consultiu. No, senyor, això és fals, aquí hi ha possibilitat d'establir assesoria jurídica unitària, perquè les dues qüestions que ha dut aquesta Conselleria, el Pla Quadriennal i aquesta - llei, és evident que no tenen en compte la Llei de Consells Insulars i d'altres lleis aprovades per aquest mateix Parlament. Això és obvi, el Sr Gómez i Arbona ho ha dit i ho hem de reiterar.

Text alternatiu, Sra Aleñar. Clar que hauríem intentat fer-lo, el nostre Grup és el que ha fet més texts alternatius durant set anys, en aquest Parlament, a les lleis presentades pel Govern. Basta mirar actes, estadístiques i tot el que vulgui, però és que una llei registrada el mes de setembre del 90, pensant i sabent que no es pot debatre en aquest període de sessions, sinó que ja aniríem als mesos de febrer o març, la veritat és que presentar-la en aquests moments precisament era dificultar un text alternatiu.

Gràcies.

(El Sr President reprèn la presidència del debat)

EL SR PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació l'esmena a totalitat presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Sres i Srs Diputats que voten a favor de l'esmena a totalitat debatuda, es volem posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 5. Vots en contra, 29. Abstencions, 22. Queda rebutjada l'esmena a la totalitat que acabam de sotmetre a votació.

Sres i Srs Diputats, s'aixeca la Sessió.